

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorní!“

Jen svorným Bůh žehnává.
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, tečí a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 14.

Sobota (Saturday) 4. 4. (April) 1987

K nastávající návštěvě sovětského soudruha M. Gorbačova v Praze

Diktátora Polska, Maďarska a Východního Německa to už mají za sebou. Jak je vidět z úsměvů na fotografiích, byl nový „opravář“ komunistického systému s Polákem, s Maďarem i s východním Němcem spokojen. Na Bulhary se prý zlobil a v Rumunsku zatím vůbec nepochodil. Jak to nyní dopadne se starým doktorem chameleonství Gustávem Husákem v Československu?

S polským generálem Jaruzelským se sovětský Gorbačov spokojeně usmívá...

...s maďarským Kádárem si vzájemně blahopřeje a děkuje mu za rady pro sovětskou „glasnost“...

...s východoněmeckým Honeckerem se utvrzuje v přesvědčení, že na ten „prohnilý kapitalismus“ přeje jen musí společně nějak vyzrát...

„Železná dáma“ Thatcherová navštívila Moskvu

Moskva. - Britská ministerská předsedkyně Margaret Thatcherová, kterou kdysi jeden mluvčí Kremli nazval „Železnou dámu“, přiletěla 28. března na úřední návštěvu Sovětského svazu.

V neděli 29. března navštívila pravoslavný klášter sv. Sergia ze 14. století ve městě Zagorsku, 40 mil od Moskvy. Tam v kostele rozsvítila malou svíčku jako gesto solidárnosti se sovětskými křesťany a přitom rekla místnímu metropolitovi Juvenálovi, který ji doprovázel: „Tento malý plamen svíčky, kterou jsem dnes rozžehla, je symbolem naděje, že tato má návštěva Sovětského svazu přispěje k věci míru, svobody a spravedlnosti. Budu se modlit, aby se tak stalo.“ - Později navštívila nový komplex obytných domů na moskevském předměstí „Krylatskoye“, kde jí v místním parku tisícové davы přichystaly triumfální přijetí. Thatcherová, která stála v černé limuzíně sovětské výroby typu „ZIL“, opatřené britskou vlajkou, mávala jásajícím davům na pozdrav a zřejmě byla potěšena vřelým přijetím, jehož se jí od Moskvánů dostalo.

V pondělí 30. března Thatcherová mluvila celkem devět hodin se sovětským gen. tajemníkem KS SSSR Mich. Gorbačovem. Hlavními tématy této rozmluvy byly: kontrola nukleárních zbraní, respekt lidských práv a válka v Afghánistánu. Jeden britský diplomat o tom řekl, že tato jednání byla „závažná, přímá a otevřená“. Gorbačov „vyčetl“ zemím NATO, že nepřijímají jeho návrh na úplné odstranění z Evropy dálkových střel středního dosahu, a že zároveň hrozí zvýšením počtu svých dálkových střel krátkého dosahu. - Thatcherová mu slušně, ale pádně připomněla, že SSSR vlastní devětkrát více střel krátkého

dosahu než země smlouvy NATO. Sovětskou kritiku „Star Wars“ nazvala „skoro pokrytectvím“, protože je známo, že SSSR připravuje už dávno stejnou věc doma. Rekla také, že Sověti budou moci učinit ze Západem pokroky v jednáních o kontrole zbraní, budou-li respektovat smlouvu o lidských právech, kterou v r. 1975 podepsali s ostatními evropskými zeměmi v Helsinkách. Gorbačov na to řekl, že je nesmyslné, tvrdí-li západní země, že Sovětskému svazu budou moci důvěřovat teprve až změni svůj politický systém. K tomu pak doslovně dodal: „Čekat, že se někdy vzdáme svých ‚socialistických‘ ideálů, by bylo totéž jako utíkat od reality.“

Potom Thatcherová ve svém proslovu, proneseném při odpoledním banketu, otevřeně rekla vůdci Kremli, že bádní v oboru vesmírové obrany SDI bude dále pokračovat, stejně jako nutně pokračuje rozvoj vědy, který není možno zastavit, a že bude dosaženo pokroku v kontrole zbraní teprve až Sověti budou respektovat lidská práva, která jsou od spravedlivého míru neoddělitelná. Potom přítomným připomněla, že pokud SSSR bude okupovat Afghánistán, západní země nebudou moci Sovětům důvěřovat. Gorbačov jí na to odpověděl slovní zbraní stejného kalibru. Řekl, že Moskva považuje za porušování lidských práv v Anglii nezaměstnanost, nemít kde bydlet, a rasovou diskriminaci. Zároveň kritisoval tragedii „nukleárního zastrašování“, kterou prý steduji země NATO.

Dne 31. března Thatcherová se setkala při soukromém obědě v budově britského velvyslanectví s atomovým fysikem židovského původu Andrejem Sacharovem a s jeho chotí Jelenou Bonnerovou. Sacharov, který v r. 1975 obdržel Nobelovu cenu míru, byl po sedmi let - (až do prosince 1986) - internován v městě Gorki kvůli svému disidentství a kritice sovětského režimu, že neres-

Anglická předsedkyně vlády Margaret Thatcherová.

pektuje lidská práva, ačkoliv se k tomu zavázal podepsáním Helsinské smlouvy. Sacharov pak řekl Thatcherové, že považuje Gorbačovovy reformy za směr k demokratizaci a důležitě nejen pro SSSR, nýbrž také pro Západ a celý svět. Už prý jeho osobní setkání s ní - Thatcherovou, by bývalo ještě před dvěma roky nemyslitelné. Sacharov považuje za významnou událost propuštění na svobodu asi jednoho sta bývalých politických vězňů; litoval však toho, že porušování lidských práv v SSSR ještě dále pokračuje. Bude nutno propustit na svobodu všechny, kteří ještě jsou drženi v sovětském „gulagu“ kvůli svým politickým a náboženským názorům. Oba také spolu mluvili o problému emigrace Židů ze Sovětského svazu a o omezení nukleárních zbraní. Z SSSR prý chce vyemigrovat na 400 tisíc Židů a Gorbačov je ochoten dovolit vystěhování prozatím jen asi 11 tisícům přes rumunskou Bukurešť.

Potom při tiskové konferenci Thatcherová rekla, že její vláda vítá reformní proces, zahájený Gorbačovem, což jistě pomůže zlepšit vztahy SSSR se Západem. Opakovala své prohlášení, které učinila při Gorbačovově návštěvě Londýna, že „Gorbačov se jeví jako někdo, s kým Západ může konečně jednat.“ Nyní je prý přesvědčena o tom, že obě strany mohou učinit pokroky ve věci kontroly nukleárních zbraní.

O dva týdny později, to je 13. dubna, přiletí do Moskvy US státní tajemník George Shultz v úsílí dosáhnout dohody se Sovětským svazem o odstranění z Evropy sovětských a amerických střel středního dosahu, opatřených nukleární náloží. Podaří-li se urovnat neshody o této věci, podle mínění politických odborníků se tím urovná cesta k vrcholné konferenci mezi Gorbačovem a Reaganem, která by se pak mohla uskutečnit ve Washingtoně ještě někdy koncem tohoto roku.

Sloupek informací

**o dnes téměř zapomenuté
komunistické Albánii
a o pomalém „otvírání“
jejich oken do světa
po nástupu jejího nového diktátora,
který se jmenuje Alia.**

Nejčistší a nejdogmatictější komunismus?

Komunistická ideologie už dnes zřejmě není v každé zemi pod komunistickou totalitní vládou uskutečňována stejným způsobem. Sami „národní“ komunisté dospěli k názoru, že musí brát ohled na rozdílné místní okolnosti. Dnes je už v něčem značný rozdíl mezi komunismem v SSSR, v Číně, v Jugoslávii, v Polsku či ve Východním Německu. A tak i v Albánii, malé izolované zemi - na jižním pobřeží Jaderského moře - (pod Jugoslávii) - uskutečňují marxisté svůj komunistický ideál svým vlastním svérázným způsobem.

Od konce druhé světové války, když se tam komunisté zmocnili vlády, sledovali tvrdou linku, věrně podle vzoru samotného SSSR. V r. 1948 se však „rozešli“ s Jugoslávii, v r. 1961 se Sovětským svazem a v r. 1978 dokonce i s rudou Čínou, údajně kvůli jejich „revisionistickým tendencím“. Albánští marxisté si chtěli uchovat „původní, čistý a strohý

komunistický ideál“. Přitom se Albánie nikdy nepřiklonila ke Spojeným státům, které vždycky považovala a stále považuje za zemi, „odkud lidstvu přichází všechno zlo“. Její domácí politika za komunismu je dominována dvěma charakteristikami: úsilím o ekonomickou soběstačnost a izolacionismem. Půjčky od cizích vlád jsou považovány za ilegální, automobily jsou v zemi vzácné, cesta do ciziny je dovolena jen fotbalistům a stranickým činitelům. Náboženství je zakázáno od r. 1967; od té doby je Albánie jediným státem na celém světě, úředně a zákonem prohlášený za ateistický. Křesťané jsou tam sice v menšině, většina obyvatel byla vždy muslimská, ale mnoho kněží tam bylo popraveno pouze proto, že pokřtili tajně dítě anebo vykonali jiný náboženský úkon. Věřícím je prostě zakázáno i jen chodit do kostela. Tajná policie „Sigurimi“ je velmi účinná: proto osobní svoboda tam není žádná.

□ **Fanatik Enver Hoxha prohlásil oficiálně Albánii za první bezbožecký stát.**

Od konce války tam po dobu 40 let vládl železnou rukou krvelačný a nemilosrdný diktátor stalinského stylu Enver Hoxha, bývalý učitel, vychovaný kdysi ve Francii. Vládl až do své smrti v dubnu 1985. K provádění bolševizace země užíval násilí a stálým terorem držel v lince komunisty i nekomunisty. Svou komunistickou stranu podrobil třikrát neúprosné čistce; přitom byli zlikvidováni úchylníci a všichni, které považoval za možné politické odpůrce. Při poslední čistce odstranil také svého věrného spolupracovníka a ministra - považovaného za jeho pravděpodobného nástupce - Mehmeta Shehu, o němž pak byla rozšířena úřední zpráva, že prý „spáchal sebevraždu“. Rodiny těch, kteří se pokusili utéci ze země, byly drženy v iteraci. V zemi byla brutálně provedena nucená ateisace, jak ve veřejném životě, tak i v soukromém. Hoxha řekl, že prý nechce mít zemi, „ve které by korupce a peníze diktovaly zákony, kde by triumfovaly nespravedlnost, zákeřnost a bodání do zad“. Účast na „volbách“ je povinná; každý se musí dostavit k urně a volit pro kandidáty, předložené vládnoucí komunistickou „Stranou práce“. Nyní tam je 1.830.653 voličů; při volbách letos v únoru - (podobně jako před čtyřmi roky) - se však neznámý jedinec odvážil vhodit do volební urny hlas nesouhlasu. Tento hlas byl vládou prohlášen za neplatný; neví se, zda to byla v obou případech jedna osoba či dva různí jedinci a také se neví, co se s tímto odvážlivcem či oběma odvážlivci stalo.

□ **Soběstačnost Albánie za cenu jakýchkoliv obětí!**

V ekonomii Hoxha důsledně prováděl svůj plán na soběstačnost země. Životní úroveň obyvatelstva se prý ale zvolna zvyšovala, ačkoliv i dnes hrubý národní důchod „per capita“ tam obnáší pouze 900 dolarů ročně, čímž je Albánie nejchudší zemí v Evropě a jednou z nejchudších na celém světě. Analfabetismus však vymizel. Albánské obyvatelstvo se ročně množí o 2,2 %, tedy nejvíce v Evropě: průměrný věk je však pouze 25,7 let, což činí albánské obyvatelstvo nejmladší ze všech evropských zemí. Naděje na životní délku se tam prý však ve srovnání s rokem 1940 téměř zdvojnásobila, zřejmě je ale stále nízká. V osmdesátých letech Albánie dosáhla sobě-

stačnosti v několika ekonomických oblastech. Dnes dokonce vyvází zemní olej a je čtvrtým největším producentem chromu na světě. Podle zprávy ředitelství albánského oddělení v „Hlasu Ameriky“ už v r. 1980 domácí ekonomie poskytovala Albáncům 85 % všech nutných životních potřeb a albánský průmysl vyráběl 95 % náhradních součástí pro své nejnужnější stroje. Od doby, kdy po smrti diktátora Hoxhy jej vystřídal v jeho vrchní funkci jakýsi soudruh Alia, bývalý ministr propagandy, všeobecná situace v komunistické Albánii se prý poněkud zlepšila. Režim se prý už nemusí uchýlovat k násilí, aby prosadil svá rozhodnutí, jako to musil činit Hoxha. Pronásledování náboženství se také poněkud zmírnilo, protože mládež nikdo k náboženství nevedl, a i jinak došlo v Albánii ke „kulturní oblevě“. Nedávno po vzoru Gorbačova, Alia vyzval své spoluobčany, aby se neobávali vést diskuse o domácích problémech, aby projevili své mínění beze strachu, a slíbil, že jim jeho vláda k tomu poskytne všechny potřebné informace. Přitom však sdělovací prostředky stále varují, že je nutno zachovat ideologickou čistotu marxismu, zejména u albánské mládeže.

□ **Nový komunistický vůdce Albánie, 63letý Alia.**

Alia, nyní 63letý, programický člověk si také uvědomil, že Albánie nemůže zůstat nadále hospodářsky izolovanou zemí, ale že se musí stát členskou zemí mezinárodní ekonomické komunity. Už v prvním roce jeho vlády obchodní vztahy Albánie s Itálií

činily 49 milionů dolarů a s Francií 40 milionů dolarů, což je hodně na tuto malou zemi, která se až do nedávna ekonomicky spoléhala jen sama na sebe. Soudruh Alia nyní hledá ekonomické vztahy také s jinými zeměmi, zejména se sousedním Řeckem a se západní Evropou, odkud Albánie může obdržet technologii a průmyslové výrobky. Dnes má Albánie diplomatické vztahy už se 104 zeměmi světa, avšak jen asi 20 zemí udržuje v hlavním albánském městě Tirana své diplomatické zastoupení. Z výhodného bloku má v Albánii své velvyslanectví pouze Rumunsko. Ze západoevropských zemí nemají s Albánií diplomatické vztahy pouze Anglie a Západní Německo. Isolationismus Albánie se vykládá tím, že v celých svých dějinách měla špatné zkušenosti s mocnými národy, které ji okupovaly, kolonizovaly a ovládaly. Byli to zejména Římané, Normani, Slované - (Srbové a Bulhaři) - Otomanští Turci a v novější době Italové. Proto se Albánci snadno cítí, jako by byli ve stavu obležení a jako by jejich nezávislost byla stále ohrožena. Lid se však také v přítomnosti cítí ve stavu poroby a oprese a touží po osvobození od komunismu. Proto Albánci mají sklony k izolaci a cítí prý přirozenou antipatii ke všem cizincům. Alia ve své inaugurační řeči obvinil Spojené státy i Sovětský svaz z „drzosti, demagogie, hrozby a podvodu“. Vznesené zájmy své socialistické vlasti prý nikdy nevystaví „v šanc“ kapitulaci psychose a zmatkům současné světové politiky. Přesto však sovětský pokusnický „reformátor“ Gorbačov nabízel nedávno Albánii

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem
POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Il. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

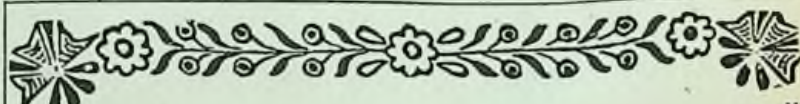
BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

**Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.**

April 4, 1987 — Vol. XII. No. 14.

AMERICKO-ČESKOSLOVENSKÁ KULTURNÍ SPOLEČNOST

srdečně zve na své velikonoční

KULTURNÍ ODPOLEDNE

které se koná

v sobotu 11. DUBNA 1987 ve 3 hod. odpoledne

VE ŠKOLE T.G. MASARYK
5701 22PI. Cicero, IL.

Na programu:

Česká historie očima svých umělců

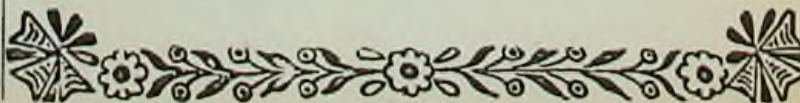
Hovoří:

Tony Jandáček, učitel češtiny na Mortonově koleji
a vyšší škole v Cicero.

Hudební doprovod: Ph. Dr. Vladimír Holecěk

Přednáška bude doprovázena světelnými obrazy.

Možnost zakoupení velikonočních kraslic.
Občerstvení zdarma. Vstup volný.

normalisaci vztahů a ekonomickou výpomoc a sovětské sdělovací prostředky ji stále nazývají „přítelem Sovětského svazu“. Alia však prý jménem Albánie sovětské nabídky prozatím zamítá. Aspoň „na venek“ se tedy zdá, že Albánie nevěřuje dosud ani Sovětům ani USA. Vztahy mezi Albánií a Jugoslávií se zdají být napjaté, údajně kvůli dvěma milionům Albánců, žijícím na území dnešní Jugoslávie, v provincii Kosovo severovýchodně od Albánie, kde se též narodila i dnešní známá Matka Terezie z Kalkuty, apoštolka chudých. Albánci považují pro sebe podobný autonomní status, jemuž se těší ve federální Jugoslávii Srbové, Chorvati, Slovinci a Černohorci. Bělehrád však odmítl vyhovět této žádosti a naopak ještě obvinil Albánii, že prý tento konflikt jen zbytečně rozměšává a uměle udržuje. S jinými zeměmi Albánie nemá žádné těžkosti, až na to, že se čas od času podaří několika Albáncům uprchnout do Řecka, kde pak žádají o politický azyl s přáním vyemigrovat za svými příbuznými či známými do USA, Kanady, Austrálie či do některé západoevropské země.

Poválečná generace Albánců musila za komunismu žít ve velké stísnělosti; musila těžce pracovat a spokojit se s minimálními životními potřebami. Bylo nutno přinášet oběti „pro lepší budoucnost“ a pro budoucí generace. I dnes albánská ekonomie trpí stejnými potížemi jako tomu je ve všech komunistických zemích. Chudoba lidu je značná, ekonomie země všude vážně a neposkytuje dostatek životních potřeb, mzdy dělníků jsou minimální. Proto se Aliovy proslovy z 80 % nyní zabývají ekonomickými námětmi.

□

Ted' jak dále...?

Američtí znalci Albánie se už také domnívají, že Aliův komunistický režim bude mít nyní hlavně na srdci zlepšení životní úrovně albánského obyvatelstva. Nic jiného mu zřejmě nezbyvá. Otázkou zůstává, jak na to jít? Zůstat tvrdým marxistickým dogmatikem, anebo hospodářství Albánie západnický vylepšit. Jiného soudruhů Aliovi asi nebyde než „zreformovat“ i ten jeho albánský komunismus. Jinak nasadí albánské mládeži „brouka do hlavy“, zpochybní její „víru v komunismus“, jako je tomu dnes u mládeže v ostatních zemích s komunistickými režimy, a co potom? Znovu se rozhodnout lidi zavírat, věšet a střel? To stále nejde, protože lidský duch se ve své touze po svobodě na věky spoutat nedá.

Zcela plánovitě:

„Kam vítr - tam plášt'“

Ještě v t.z.v. „koloniální době“ po 2. světové válce vyvstal v anglické kolonii Rhodesie na politickém obzoru moudrý a všestranně schopný muž, bývalý železničář polského původu, jemuž dal za jeho zásluhy anglický král titul Sir. Sám si pak koncové měkké i - polských jmen změnil na -y-, a říkal si Sir Welensky. Ten šikovným vyjednáváním s kmenovými náčelníky dosáhl toho, že upřímným respektem kmenových rozdílu udělal ze všech tří sousedících britských koloniálních oblastí - (Sev. a Jižní Rhodesie a Nyasalandu) - federální stát Rhodesie. Všem kmenovým šéfům dal důležitý poradní hlas v jakémsi senátě domorodců a přivedl Rhodéskou federaci na vrchol politické stability i hospodářské prosperity. Pak si udělali Sověti z OSN odrazový můstek na dekolonizaci Afriky, Asie a Oceánie, aby získali čas k strávení okupovaných zemí ve východní a střední Evropě, a aby nemusili jednat se Západem o poválečné mírové smlouvě, snažili se dělat Západu těžkosti ve všech jeho koloniích. Jistě si na to ještě všichni vzpomínáte. Nejdříve ustoupila Anglie v Indii, Holandsko vykládlo Indonésii, Francie Alžírsko a jihovýchodní Asii (Indočínu), Belgie odešla ze svého Konga a po roce 1960 se už dekolonizační vlna přímo valila.

Když se chystala Anglie k ústupu z Rhodesie, už tam nebyl ministerským předsedou starý Sir Welensky, ale Mr. Smyth, který se měl v bývalé Jižní Rhodesii o koho opřít, a když se bývalá Welenského federace rozleptala, prohlásil nezávislost Rhodesie. Pak kdekdo jeho nový stát hospodářsky blokoval, na papíře i SSSR, a ve skutečnosti s Rhodesií obchodoval o „stošest“. Měd' se překládala z rhodéských lodí na širém oceáně na sovětské, celý svět to věděl, a nikdo ani muk! Jen

dnešní předseda vlády Zimbabwe - kryptokomunista - si tento Smythův postup nemohl dosti vynachválit. Co pak všechno v Rhodesii následovalo, mají dozajista naši - o politiku se zajímající čtenáři - dosud v živé paměti. A ejhle, co se tam neděje dnes?

V hlavním městě dnešního Zimbabwe dal Mugabe postavit za 60 milionů Sjezdový palác. Otevřel jej v úterý 26. srpna pro delegáty a byrokraty 101 t.z.v. neangažovaných států Třetího světa, aby v něm byla zahájena dvoudenní mezinárodní konference těchto států, a pak příští týden se tam bude „sněmovat“ každý den. Tyto konference „neangažovaných států“ se konají každé tři roky. Současným předsedou tohoto většinou prosovětsky zaměřeného fóra je ministerský předseda Indie Rajiv Gandhi, ale už je rozhodnuto, že jeho nástupcem bude Robert Mugabe. Proto také, aby dokázal, že dobře ví co chce, zahájil první úterní zasedání přímým útokem na USA a na Anglii. Všech 101 států musí prý odsoudit Reaganovu pomoc \$100 milionů „Contras“ v Nikaragui, odsoudit Anglii zato, že dovolila US letadlům odstartovat k náletu na „mírumilovnou“ Libyi, a USA i Anglie musí být mezinárodním opovržením potrestány za to, že nechtějí hospodářsky bojkotovat nelidský, surový a vyčerpávací vládní systém apartheidu v JAR! Ani slovo o Afghaništánu tím méně o Etiopii, Angole, či Mozambiku, sovětské okupační východní a střední Evropy. A to si, prosím, chtějí říkat, že jsou neangažováni!

Pravidelné české bolioslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, III. - 2414, S. 61st. Ave.

Odbočka „28. říjen“ ČSNRA Chicago

Svolává členskou schůzi na pondělí 13. dubna 1987

v 7 hod. večer do budovy Mid-America Savings & Loan 5900 W Cermak Rd., Cicero, IL. 60650.

Od 7 do 8 hod. budou projednávány odbočkové záležitosti. Pak bude následovat informační přednáška Ing. H. Tabáka o nové úpravě daní. Br. Tabák má dlouholetou daňovou zkušenost, takže bude moci odpovědět na všechny otázky týkající se nové daňové úpravy.

Celá čs. veřejnost je na tuto zajímavou přednášku zvána. Prosíme o dochvilnost.

Za odbočku 28. říjen ČSNRA

Rozina Nechasilová,
předsedkyně
Joseph Bárta,
jednatel

ČESKOSLOVENSKÁ SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ ODBOČKA CHICAGO

Vás zve

na kulturní večírek v pátek 10. dubna 1987

v budově Mid-America Federal Savings, 5900 West Cermak Road, Cicero, IL.

7:00 P.M. Členská schůze
7:30 P.M. Česká přednáška: Mr. Adolf Švehlík - I. Stock market, 2. Bursa s cennými papíry

Dr. Eduard Dvořák, předseda
Z.P. Brandler, tajemník

DOPORUČTE Hlas národa

SVÝM PRÁTELŮM A ZNÁMÝM

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu 31. ulice v Astorii, N.Y.

je nyní
ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ

Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků, Ukrajinců a Jihoslovanů.

Na jídelním lístku máme všechny slovanské speciality - kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry. Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny, narozeniny a přátelské besedy.

SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE
hostitelka Jarka

„Veselka“ přijede

Světověznámá česká kapela „Veselka“ z jižních Čech přijede do naší chicagské metropole.

Pod záštitou Moravské kulturní společnosti bude vyhrávat ve známé „Union Hall“ (6200 Joliet Road - one block west of La Grange Road - Countryside, Illinois) -

v sobotu 25. dubna 1987.

Bohatý program začne přesně v 8:00 hod. večer, otevřeno bude již v 7:00 hod.

Známy kapelník jihočeské „Veselky“ pan Ladislav Kuheš, je absolventem Pražské konzervatoře hudby, pochází ze staré české muzikantské rodiny, která již v minulém století vyhrávala českému venkovu i městům v jižních Čechách, a později celému Československu na radiu. Kapela po svých úspěšných zaježděch do sousedního Rakouska, Západního Německa a jiných zemí Evropy, zavítá i k nám do Spojených států.

Mistrovský soubor „Veselky“ je složený z absolventů konzervatoře a studentů klasické, moderní i lidové hudby, která se stala nejpobulárnější dechovkou v Československu. Proto všichni, kteří máte tu naši českou muziku rádi, přijďte v hojném počtu si poslechnout a také zazpívat ty krásné české, moravské a slovenské písničky. Budete jistě spokojeni!

O občerstvení bude dohře postaráno výborným jídlem, zákusky i nápoji v dolních místnostech budovy.

Vstupné je pouhých \$12,50 za osobu a vstupenky je možno si zakoupit ve známém krajanském obchodě F. Pancner, Importer, 6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402 ☎ 484-3459.

Na shledanou 25. dubna 1987 večer se těší a upřímně zve

Výbor M.K.S.
T. Kuchválek, předseda

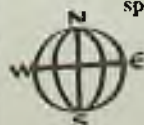
DISCOVERY TRAVEL, INC. 641 S. La Grange Rd. LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

DOBA POSTNÍ

PÁTÁ NEDĚLE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Pane, náš Bože, tvůj Syn tak miloval svět, — že se za něj vydal na smrt. — Pomáhej nám, abychom následujeme Kristovu lásku — a svými skutky o ní vydáváme svědectví. — Neboť On s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA EZECHIELA (Ez 37, 12-14)

Toto praví Hospodin Bůh: "Hle, já otevřu vaše hroby, vyvedu vás z nich, můj lidé, a přivedu vás do izraelské země. Tu poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás ven, můj lidé! Vdechnu vám svého ducha a obživnete, usídlim vás ve vaší zemi a poznáte tak, že já, Hospodin, jsem to řekl a vykonal!" — praví Hospodin.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řím 8, 8-11)

Bratři! Kdo žije svému tělu, nemohu se Bohu líbit. Ale vy žijete ne podle těla, nýbrž podle Ducha, jestliže skutečně ve vás Duch Boží přebývá.

Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten není jeho. Je-li však Kristus ve vás, tělo je mrtvé pro hříchy, ale Duch je život pro spravedlnost. A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, ten, který vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelné tělo svým Duchem, který ve vás sídlí.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 11, 3-7 násl.)

Sestry Lazara vzkázaly Ježíšovi: "Pane, ten, kterého miluješ, je nemocen." Když to Ježíš uslyšel, řekl: "Ta nemoc není k smrti, ale k slávě Boží, aby Syn Boží byl skrze ni oslaven." *Ježíš měl rád Martu, její sestru i Lazara.*

Když uslyšel, že je Lazar nemocen, zůstal ještě dva dny na tom místě, kde byl. Potom teprve řekl svým učedníkům: "Pojďme opět do Judska!"

Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je již čtyři dny v hrobě.

Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, šla mu naproti. Marie zůstala doma. Marta řekla Ježíšovi: "Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel. Ale i tak vím, že začkolí požádáš Boha, Bůh ti dá."

Ježíš jí řekl: "Tvůj bratr vstane."

Řekla mu Marta: "Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den."

Ježíš jí řekl: "Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?"

Řekla mu: "Ano, Pane. Já jsem uvěřila, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět."

Ježíš se rozhorlil v duchu a vzrušen řekl: "Kam jste ho položili?"

Řekli mu: "Pane, pojď se podívat!" Ježíš zaslzel.

Zidé říkali: "Hle, jak jej miloval!" Někteří z nich však řekli: "Když otevřel oči slepému, nemohl způsobit, aby tento člověk neumřel?"

Ježíš, znovu rozhorlen, přichází k hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen.

Ježíš řekl: "Dejte pryč ten kámen!"

Sestra zemřelého Marta mu řekla: "Pane, už je v rozkladu, vždyť je to čtvrtý den."

Ježíš jí odpověděl: "Neřekl jsem ti, že uvidíš slávu Boží.

P. Adalbert M. Zuna:

V. NEDĚLE POSTNÍ

5. dubna 1987

I. Čtení (Ezechiel 37, 12-14):

Lid boží prošel hroznou zkouškou. Po mnohých varováních, která se nedotkla sluchu králů, ani lidu, ani falešných proroků, aby Israelité zanechali modloslužby a oddali se službě pravému jedinému Bohu spravedlivým životem podle Jeho Desatera, když tak neučinili, přišel boží trest. Ve dvou deportacích, r. 597 a r. 586 na 50.000 jerusalemského obyvatelstva i s představiteli národa — kněžími, členy královské rodiny a proroky, musilo odejít do Babylonského zajetí. V blízkosti Babylonu, v dnešním Iráku, bylo jejich nové sídliště. Bůh však ve své lásce nezapomněl na svůj lid. Dal jim v exilu proroka jménem Ezechiel, jehož úkolem bylo udržet víru v pravého Boha u lidu, stále nakloněného k modloslužbě a nyní téměř propadlého zoufalství. Jeho úkol nebyl snadný. Kde byly všechny přísliby boží? Nebyl Israel vyvolen mezi všemi národy, aby byl navždy vyvoleným národem? Kde byly najednou všechny Jeho přísliby, že jej nikdy neopustí? Možná kdysi utěšoval svůj lid: „Tebe si vyvolí Hospodin — tvůj Bůh, ze všech národů, které jsou na zemi, abys byl zvláštním způsobem jeho národem.“ (Deuteronom 7,6). A David se modlil: „Neboť Ty, Hospodine, Bože, jsi ustanovil lid svůj israelský za svůj lid pevně, na věky.“ (II. kniha Samuelova 7,24). — Prorok Ezechiel měl nyní přivést věřící židy v exilu k tomu, aby pochopili a přijali myšlenku, že je tentýž jejich Bůh, který na ně dopustil tento trest, protože je chce přivést k Sobě. Bůh, který zabíjí, ale opět budí k životu, poraní a opět vyléčí. (Deut., 32,39). Jak však o tom zdecimovaný lid přesvědčit, když prozatím nebylo nikde žádné naděje, že mocný Babylon by byl něčím ve své moci otřesen? Prorok Ezechiel však prohlašuje proti všemu zdání, že se stane to, co se zatím zdá nemožné, že trest boží bude mít svůj konec a pak že se skončí i jejich exil. Kdo byl však ochoten uvěřit takovému příslibu, když realita byla zcela jiná. Všichni úpěli pod diktaturou neúprosné a bezohledné moci vojensky a mocensky tehdy nepřemožitelného pohanského národa. Po 59 a 48 letech však nečekaný obrat skutečně nastal, když král Cyrus z nové perské dynastie, „nástroj Boží proz-

řetelnosti“, dovolil r. 538 israelskému národu vrátit se do vlasti a znovu si vybudovat jerusalemský chrám. Tento naprosto nečekaný obrat v dějinách božského lidu prorok Ezechiel předpovídá obrazem o „vzkříšení mrtvých“. Lid boží byl blíže smrti než životu a zdálo se skoro nemožné, že bude ještě jednou žít. Ezechielovo vidění v kap. 37, mělo však Israelitům neustále křísit naději. Vidí pole plné suchých kostí. Na rozkaz Boží se tyto kosti „pokryjí masem“, stanou se těly a oživnou, stanou se novým lidem božím, plným síly a života. — Vidění proroka Ezechiele pokračuje ovšem hranice historie. To neuvěřitelné se stane až v království Božím. Syn Boží zvítězí nad smrtí a povstane k životu. Všichni, kdo v něho uvěří — nový lid boží na zemi — jednou povstanou z hrobů a budou mít podíl na novém životě s Ním. Pravda o vzkříšení z mrtvých je pak ještě naznačena evangeliem o vzkříšení Lazarově. Bůh však jasně naznačil tuto pravdu již ve Starém zákoně.

II. Čtení (List svatého Pavla Římanům 8, 8-11):

Svatý Pavel se často vrací ve svých listech k protikladu: tělo a duch. Ovšem, jeho slovo „duch“ — v původním latinském znění „deus“, má vyšší duchovní význam. Křesťanský život je přijetí nového ducha, Ducha svatého. Pravda o přítomnosti Ducha svatého v církvi a v duši každého křesťana je jasně naznačena na stránkách Písma svatého ve Skutcích apoštolů, jež nás seznamují s počátky církve na zemi. První křesťané měli jasné důkazy o této přítomnosti Ducha svatého a o jeho činnosti zvláštními dary, především však láskou, jež byla rozlita v jejich srdcích a dávala zvláštní přístup k Bohu, jenž je přijal za své děti a dědice svého království. Zezela jasně praví svatý Pavel: nemáš-li Ducha svatého, nemáš nic společného s Kristem, jsi mimo církev, nikdy nedojdeš života! Toto spojení s Duchem svatým však má závažný důsledek. Když jsi přijal Ducha svatého, musíš se neustále řídit v životě jeho vedením. Nestačí jej přijmout, musíš podle něho také žít. Jen když splníš tuto druhou podmínku, žiješ jako křesťan. Přijal-li jsi Ducha svatého a žiješ-li podle něho, máš božskou jistotu, že dojdeš vzkříšení. Život podle Ducha svatého je semenem druhého života, jenž se v nás projeví v den vzkříšení.

Evangelium: (Jan 11, 1-45):

Evangelium sv. Jana o vzkříšení Lazarově má pro nás

hluboký význam. Byl to bezpochyby největší zázrak Pána Ježíše před jeho vlastním vzkříšením. Je to definitivní odpověď Spasitele na pochybnosti, zda je posmrtný život, a zda jednou budeme vzkříšeni. Odpověď tak přesvědčující, že jsou vyloučeny všechny pochybnosti. Zemřelý přítel Spasitelův byl již v plném rozkladu mrtvého těla. — (Nutno poznamenat, že toto povolání zpět k životu se lišilo od vzkříšení, které očekáváme na konci světa. Věříme, že při vzkříšení po Posledním soudu naše těla budou proměněna v krásnější — „duchovní“, zcela oduševnělá. V případě Lazarově, vzkříšený se vrátil k normálnímu životu.) Leč je to definitivní a jisté vítězství nad smrtí, varování nepřítelům Spasitelovým, že jejich plán vydat jej na smrt se mine svým účinkem. Tento zázrak podrobně líčený svatým Janem v tak lidsky blízkém a důvěrném podání, je tak úžasný, až otřesný, že je nezapomenutelný.

Skoro bychom se chtěli zeptat vzkříšeného Lazara, jak se cítil u Boha na věčnosti a divíme se, že se ho na to v evangeliu nikdo hned nedotazoval. Na podrobnosti asi nebylo času, tak to každého z přítomných ohromilo, a tak v tom popisu zázraku není nic, co by „ukojilo naši zvědavost“. Jan jen podal skutečnost, která zapadala do situace velkého napjetí, když již bylo rozhodnuto, že Kristus musí zemřít. Ku podivu, nepřítelé pojali nový plán — zbavit života i vzkříšeného Lazara! Událost skoro nepotřebuje vysvětlení. Naslouchejme pozorně slovům evangelia a vžijme se v děj tak, jak se nám podává. Vžijme se ve víru těch, kdo byli důvěřivými svědky tohoto zázraku a vyznejme s Martou i Marií svou víru v božství Krista a v naše vlastní vzkříšení. V době, kdy se bohužel ve světě stále více vžívá názor, že smrtí vše končí, kdy při smrti jsou i často křesťané beznadějní, „jako ti, kdo nemají naděje“ (I. list k Soluňanům 4,12) a kdy stále více křesťané dávají přednost spálení, jako by smrtí vše mělo být zahlazeno a nezůstávají než krásné vzpomínky. Věříme proto upřímně tomu, co je neuvěřitelné, protože neuvěřitelné je i Lazarovo a Kristovo vzkříšení a přesto víme, že obě vzkříšení jsou skutečností. Tato víra pak dá jiný plný smysl našemu životu a budeme více duchovními lidmi, zcela přetvořenými božskou mocí, nesmírnou dobrotou a láskou Vtěleného Syna Božího, který přišel, abychom s Ním přemohli smrt a žili jeho božským životem.

599-4872

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Josef Benáček:

Kardinál König vzpomíná

V listopadu roku 1985 vyšla v Itálii kniha, v níž italský novinář Gianni Licheri uveřejnil rozhovory s kardinálem Königem, bývalým vídeňským arcibiskupem. Kniha má název „Chiesa, dove vai?“ - česky: „Církví, kam jdeš?“ - s otázkou: „a je rozdělena do osmi kapitol, v nichž kardinál König v odpovědích na kladené otázky přehlíží a hodnotí události a vývoj v církvi v době po Druhém vatikánském koncilu.“

Kardinál König byl téměř třicet let vídeňským arcibiskupem, přes šestnáct let byl zároveň předsedou římského Sekretariátu pro nevěřící: procesoval mnoho zemí, mluvil na četných kongresech, účastnil se aktivně dialogu mezi katolíky a marxisty v Saleburgu, v Mariánských Lázních a naposledy loni v Budapešti; je autorem a vydavatelem knih o dějinách náboženství; patří tedy bezesporu k nejvýznamnějším biskupským postavám pokoncilního období.

K jeho zvláštním zásluhám je nutno též přičítat, že se snažil navázat a udržoval styk s církvemi za železnou oponou. Na tomto poli vykonal jisté pionýrské dílo.

Vypráví o tom pátá kapitola knihy, nadepsaná: „Vídeňský arcibiskup, most k Východu“, v níž kardinál König vzpomíná na své cesty do zemí s komunistickým režimem a na své zkušenosti, které při nich nasbíral.

Začalo to cestou do Jugoslávie k pohřbu kardinála Stepinace roku 1960. Kardinál König vypráví: „Je to složitá historie. Na konci padesátých let byla „železná opona“ opravdově nepřekročitelná. Když zemřel záhřebský kardinál Stepinac, zažádal jsem si u jugoslávské vlády - avšak bez jakékoliv naděje - o povolení účastnit se pohřbu, protože v normálních časech by vídeňský arcibiskup na pohřbu nechyběl. K mému velkému překvapení jsem povolení dostal, a to byl počátek mých cest na Východ. Na zpáteční cestě ze Záhrbehu jsem měl těžkou automobilovou nehodu. Během dlouhého pobytu v nemocnici jsem uvažoval, jaký smysl toto automobilové neštěstí asi má, a vykládal jsem je jako zvláštní výzvu, abych se zajímal o izolované církve na Východě. Vídeň je také zeměpisně nejbližší u hranic, které oddělují církve na Východě od Západu.“

König znovu roku 1974. Chtěl se tehdy informovat, jak se odklon stalinismu v Jugoslávii projevuje ve vztahu k náboženství. Vzpomíná na rozhovor s Edwardem Kardejlem, který byl od roku 1963 předsedou Svazového shromáždění. „Položil jsem Kardejlovi tuto otázku“, říká kardinál König: „Jsem profesorem filosofie na vaší škole. Vyložil jsem marxistický systém: mohu pak mluvit studentům o existenci jiných filosofických systémů, které s marxismem nesouhlasí?“ Kardejl odpověděl: „To nejde, v tom případě by bylo lépe, abyste vyučoval matematiku“. A kardinál König komentuje: „Tato odpověď byla jasná.“

Po Jugoslávii - Maďarsko. Kardinál vypráví: „Krátko před zahájením koncilu, roku 1962, mi papež Jan XXIII. navrhl, abych navštívil v Budapešti kardinála Mindszentyho, který žil už po léta v americkém vyslanectví, totiž od revoluce roku 1956, která byla krvavě potlačena, a při níž byl kardinál vysvobozen z vězení.“

Na mě námitky, že je nesnadno do Maďarska se dostat, odpověděl papež Roncalli se svou prostou dobrozděností. „Jděte na nádraží, kupte si jízdenku do Budapešti a jed'te!“ - „Jestliže mi pomůžete, rád to udělám“, odpověděl jsem. Měl jsem rakouský diplomatický pas a požádal jsem rakouského vyslance v Maďarsku, aby mi zprostředkoval povolení k cestě, ne jako představiteli Svatého stolce, ale jako vídeňskému arcibiskupovi, který chce navštívit arcibiskupa budapešťského, i když Svatý stolec je o tom informován. Povolení jsem dostal a maďarská vláda mi dala dokonce k dispozici auto s maďarskou značkou. Vyjel jsem brzo ráno, den před termínem, který oznámilo radio v Bernu, abych se vyhnul útoku novinářů na hranici. Na maďarských hranicích jsem neměl nesnáze a tak jsem se mohl setkat poprvé s kardinálem Mindszentyem. Ten mě přijal s otázkou v latině: „Quid desiderat Summus Pontifex?“ - česky: „Co si přeje svatý Otec?“ a pokračoval v rozhovoru částečně v latině částečně v angličtině. Návštěva ho potěšila, protože mimo setkání se zvědunkem jednou za měsíc a s dvěma úředníky vyslanectví, byla jeho izolace úplná. Od roku 1956 neměl žádný styk s biskupy, kněžími a věřícími v Maďarsku.“

Po Maďarsku přichází na řadu Polsko. Jaké styky měl kardinál König s touto zemí? On sám vypráví: „Byl jsem jmeno-

ván vídeňským arcibiskupem několik měsíců před tím, co byl kardinál Wyszyński vysvobozen Gomulkou z vězení a navštívil poprvé Řím.“

Jel jsem na hranici a dovezl jsem kardinála Wyszyńskiego do Vídně. Od té chvíle jsem se s ním setkával, kdykoliv jel do Říma vlakem přes Vídeň, a často byl i mým hostem, než pokračoval v další cestě. Tak začaly mé styky s Polskem; a prostřednictvím polského primasa začalo pak jezdit do Vídně mnoho polských biskupů.“

„A kdy jste jel poprvé do Polska, do Varšavy?“ ptá se novinář. Kardinál odpovídá: „Roku 1961 jsem jel poprvé vlakem do Polska přes Československo. V Polsku, na československo - polských hranicích mě očekávalo asi 200 lidí a s nimi krakovský světec biskup Karol Wojtyła. Byl mi nápadný kontrast mezi prázdnem na území Československa a tím zástupem, který mě zdravil v Polsku spolu s mladým biskupem. To bylo mé první setkání s biskupem Wojtyłą, s nímž mě od té doby poutá hluboké přátelství. Jeli jsme společně do Krakova, to byla první zastávka při mé návštěvě v Polsku. Byl jsem hostem v arcibiskupské rezidenci, navštívil jsem četné farnosti a byl jsem všude přijat velmi vřele. Pak jsem navštívil Varšavu a jiné diecéze.“

A po Jugoslávii, Maďarsku a Polsku vzpomíná kardinál König i na Československo. Jaké dojmy má z těch návštěv? Vypráví:

„Po Jugoslávii a Maďarsku jsem se obrátil k Československu: Praha je vzdálena od Vídně necelých pět hodin jízdy autem. Při svých cestách jsem navštěvoval kardinála Tomáška a farnosti. Pohyboval jsem se volně, i když vím, že jsem byl určitě sledován. Nevyhledával jsem oficiální styky, protože jsem znal nesnáze, zvláště po známém „Pražském jaru“. Jen jednou jsem se setkal s představiteli vlády.“

Novinář Licheri se kardinála ptá: „Měl jste účast na osvobození kardinála Berana?“ Kardinál König odpovídá: „Kardinál Beran byl osvobozen ještě před mými návštěvami v Československu. Byl mým hostem jednou ve Vídně, když navštívil své české krajany v Rakousku.“

A novinář se dále ptá: „Proč Vám bylo odmítnuto vízum u příležitosti 1.100. výročí smrti svatého Metoděje, přestože Vám byly dříve cesty do Československa povolovány? Odpověď zní: „Při oslavách 1.100. výročí smrti svatého Metoděje zaujala pražská vláda velmi

tvrdý postoj a zamítla žádost o vízum londýnského kardinála Huma, pařížského kardinála Lustigera a moji. Československé vyslanectví ve Vídně mi dalo nejprve kladnou odpověď na mou žádost, když se však konsultovalo s vládou v Praze, změnilo mínění a vízum zamítlo. V jistém smyslu jsem to vlastně očekával.“

Pak přichází na řadu Sovětský svaz. Kardinál říká: „Už roku 1967 se mluvilo o tom, že snad pojedou do Ruska, cesta se však pro různé překážky neuskutečnila. Ve Vídně jsem se setkal dvakrát s Gromykem, šlo však o pouhé zdvořilostní rozhovory. Nezdá se mi, že z jeho strany existovala touha po dialogu. V Moskvě jsem byl dvakrát. Poprvé roku 1977, po druhé roku 1981, pokaždé jako turista. Nikdy jsem se nesetkal s Podgorným.“

„Jisté jste však v Sovětském svazu něco zaslí pro budoucnost.“ poznamenává Licheri. „Doufejme“, odpovídá kardinál. „Neměl jsem však styky se zástupci vlády, kromě zdvořilostních setkání při recepci na rakouském vyslanectví v Moskvě“.

Novinář se dále ptá: „Proč sovětská vláda odmítla žádost, aby papež navštívil Sovětský svaz?“ - Kardinál odpovídá: „Náboženství je podle oficiálních textů negativní faktor sociálního a hospodářského života. Na žádost Svatého stolce, který požádal úředně, aby papež směl navštívit Rusko, bylo odpověděno zdvořile, ale záporně. Já jsem se snažil zpros-

ředkovat tuto cestu z Vídně. Sovětský vyslanec byl velmi zdvořilý, v tomto bodě však na rozhovor nepřistoupil.“

A nakonec Čína. Jaké dojmy má kardinál König ze své návštěvy v Číně roku 1981? Říká: „Do Číny jsem byl pozván universitním klubem v Pekingu, abych promluvil o křesťanství v Evropě. Setkal jsem se tehdy se zástupcem Sekretariátu pro náboženské záležitosti, mluvili jsem několik hodin. Předmětem rozhovoru bylo samozřejmě křesťanství a jeho funkce: křesťanství patří podle něho minulosti a v dějinách a kultuře Číny mělo negativní vliv. Čína dnes hájí svou nezávislost a nemůže být proto pod kontrolou Svatého stolce, papeže a vůbec jakékoli vnější moci. Nechceme vyhladit čínskou církev, řekl, ta však musí být pod kontrolou čínské vlády. Tuto tezi mi opakoval i pekingský biskup a jiní biskupové, zástupci národní vlastenecké církve.“

Novinář poznamenává: „Víte však, že právě v těchto dnech čínská televize vysílala pořad o papeži a Vatikanu? Je to snad znamením určitého otevření?“ - „Dá se jistě konstatovat určitá změna mentality“, odpovídá kardinál König.

„Vzpomínám si na jeden článek v úředních novinách „Lidové noviny“, kde se tvrdilo, že Maryovo učení patří do 19. století, že není neomylné, že dnes je situace jiná a že je tedy nutno přizpůsobit se nové skutečnosti. Takový by mohl být i kulturní proud otevření vůči Římu.“

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvláště potěhuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TURONĚ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČESTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAKŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

DOPISY našich čtenářů

Fallbrook - Kalifornie
 Redakci Hlasu národa,
 vážený pane fariři,
 jsem přesvědčen, že mnozí čtenáři Hlasu národa a naši krajané jsou Vám vděční za přetištění článku z římských Studií, prof. Stefana Swieżawského - „Jan Hus - heretik, nebo předchůdce 2. vatikánského sněmu?“ Rád bych článek v Hlasu národa doplnil projevem o M.J. Husovi, který na posledním zasedání 2. Vatikánského sněmu, 20. září 1965, pronesl pražský arcibiskup a kardinál Josef Beran, vězeň nacistů i komunistů. Mimo jiné tehdy řekl:

(Jak. 2,12).
 Tyto zásady potvrzuje i zkušenost. A zde se pokorně odvažuji vydat své svědectví.
 Od chvíle, kdy byla v mé vlasti radikálně omezena svoboda svědomí, byl jsem svědkem těžkých pokusů, která tento stav pro mnohé přinášeli. U celého svého stádu, dokonce i mezi kněžskými, jsem pozoroval nejen vážné ohrožení víry, ale také velmi těžká pokušení ke lži, k přetváře a k jiným mravním neřestem, které snadno kazí lid, nemá-li pravou svobodu svědomí.

Když se něco takového záměrně obrací proti pravému náboženství, je si každý věřící člověk vědom toho, jak vážné je to pohoršení. Ale zkušenost nám také ukazuje, že každý takový postup proti svobodě svědomí je morálně škodlivý i tehdy, mají-li jeho původci na mysli prospěch pravé víry, nebo jej předstírají. Vždy a všude útlak svobody svědomí u mnoha lidí vyvolává pokrytectví. A můžeme snad říci, že pokrytectví - víru okázale předstírající - Církvi více škodí, než

pokrytectví - víru skrývající, které je dnes ovšem více rozšířeno.

Tak se zdá, že i v mé vlasti katolická církev dnes bolestně odpykává za poklesky a hříchy, které byly v minulosti „jejím jménem“ spáchány proti svobodě svědomí, jako bylo v patnáctém století upálení kněze Jana Husa, nebo v sedmáctém století vnější donucení velké části českého národa, aby zase přijala katolickou víru podle zásady „Cuius regio - eius religio“, jež byla tehdy uplatňována. Světová moc, i když chce sloužit katolické Církvi, nebo to aspoň předstírá, ve skutečnosti takovými činy způsobuje trvalou skrytou ránu v srdci národa. Toto trauma pak v nás brzdilo pokrok duchovního života a nepřátelům Církve poskytovalo a dodnes poskytuje lacinou látku k agitaci.“ (České Slovo, Mnichov, říjen 1965 a Poslední pocta, 1. svazek, str. 10.)

Dále si dovoluji citovat Msgr. ThDr. Alexandra Heidlera, který byl asistentem dr. Josefa Berana na Karlově univerzitě. Když se v r. 1947 dr. Beran stal pražským arcibiskupem, převzal po něm dr. Heidler vedení katedry pastorální teologie na fakultě bohosloví K.U. Dr. Heidler byl od 1. května 1951 až do svého úmrtí 3.8.1980 redaktorem náboženských pořadů rozhlasu Svobodná Evropa v Mnichově. V článku pro České Slovo, č.7 1965 (viz. Jožka Pejskar - Poslední pocta II, str. 11-12) dr. Heidler mimo jiné uvádí:

„V naprostém rozporu s katolickou naukou byla snad jen Husova věta, že papežův úřad nepochází od Krista a není tedy pro církev nutný. Ale

nezapomeňme, že nauka o prvenství Petrova nástupce v Církvi byla zcela výslovně prohlášena za článek katolické víry až 1. vatikánským koncilem r. 1870! Mimoto bylo pokušení - v tomto bodě zbloudil - v době tří, navzájem se potírajících „papežů“, kdy byl každý křesťan dvěma „papeži“ - exkomunikován, mimořádně velké.

Máme-li toto na mysli, můžeme soudit, že Hus byl jako „kacíř“ odsouzen neprávem, a že ho „světské rameno“ neprávem upálilo - a to i podle tehdy platných a uznávaných měřítek. Husovo učení bylo nesprávně plně ztotožněno s učením Wyclifovým.“

V další části článku se dr. A. Heidler zabývá otázkou, zda by mohla katolická církev Husa posmrtně „rehabilitovat“ - a jak by se to mohlo stát. Lze myslet na trojí postup. Jeanne d'Arc byla upálena jako kacířka. V našem století ji církev dokonale rehabilitovala tím, že ji prohlásila za svatou. Dr. Heidler položil otázku: Byl by podobný postup možný u Husa? Dr. Heidler odpovídá, že asi sotva, protože se až dosud při kanonizačním procesu užívalo vždy přísných měřítek naukové pravověrnosti, podle kterých by asi Jan Hus přece jen zcela neobstál, i když jej nelze považovat za bludaře.

Jiná možnost rehabilitace by spočívala v tom, že by se celé kostnické soudní řízení obnovilo podle pramenů dnes přístupných. O této možnosti uvažují někteří katolíci dnešní doby.

Pak by tu byla třetí možnost, pro kterou lze najít v dějinách nejednu obdobu. V případě katolických křesťanů, kteří byli

před staletími neprávem odsouzeni jako bludaři, provádí dnes rehabilitaci lépe poučený katolický církevní dějepis. Soud církevních historiků bývá pak aspoň neptímo potvrzen i autoritou hierarchie, například už skutečnosti, že spisy takto zaměřené dostávají církevního schválení. Přitom je možno zachovat odstíny v míře mnohem větší než při nějakém formálním soudním procesu. Tímto způsobem byl v katolické Církvi na celé čáře rehabilitován G. Gaillie, a to nejen jako přírodovědec, nýbrž i ve svých zásadách o výkladu bible. Podobně jako je tomu například s postavou upáleného kazatele Jeronýma Savonaroly. A právě tento postup se již nyní uplatňuje v katolickém úsudku o Husovi.

Dr. Alexander Heidler dodává, že hlavní zásluhu o to má belgický církevní historik, benediktin Paul De Vooght, který snad jako první z katolíků přistoupil k Husovi v duchu opravdu ekumenického a ne už jen úzce obranném. Tuto skutečnost jste ostatně zaznamenali i Vy v Hlasu národa v čísle z 28. února 87. Z Vašeho článku se navíc dovídáme, že M. J. Hus má dalšího přímluvčího: profesora historie a filosofie na lubinské katolické univerzitě, Poláka Swieżawského. Zbývá tedy už jen aby sv. Otec Jan Pavel II, se ujal iniciativy, dal celou Husovu otázku „pod mikroskop“ theologům i historikům, a pak svou učitelskou autoritou společně s biskupy se k užítku celé Církve a církve v naší rodné vlasti zvláště příznivě vyjádřil?

Jožka Pejskar

Poznámka redakce: Dozajista si ještě všichni pamětníci usměvavého papeže Jana XXIII., který dal podnět k svolání 2. Vatikánského sněmu, vzpomínáme, jak ta jeho dlouhá „třídvacítka“ se těžko dávala do not v papežské hymně: „Bože Jana tři-a-dvacátého zehnej nám a zachovej!“ - Jen málo katolíků i protestantů však asi ví, proč si ten starý pan kardinál Roncalli - dobře obeznámený jak s problémy východních církví tak i s problematikou Husovy doby v církvi západní - po zvolení papežem vybral právě jméno Jana XXIII. Je jen spravedlivé si to připomenout. Ze skutečné pokory a v duchu upřímného pokání chtěl „odčinit“ škody, které byly Kristově církvi způsobeny právě protipapežem stejného jména Janem XXIII. z doby Husovy.

VELKÝ VÝBĚR

KRASLIC Z ČESKOSLOVENSKA

Cokoládové zajičky - plněná vajíčka - slepičky a panoramatická cukrová vajíčka \$1.95 - \$3.25 a \$4.25.

Novinka z Československa z keramiky babička s kolébkou nebo taneční páreček. Každý kus \$ 53.00

Velikonoční blahořání v různých řečích.

Máme velký výběr křesťalového skla z Československa, jakož i keramiky, granáty, panenky v krojích, kukuřičné panenky, rekordy, české knihy, slovníky a učebnice, šátky na hlavu, čaje, koření, kuchyňské potřeby, voňavku 4711 a pro muže značku TABAC při holení a mnohé jiné.

Nové knihy:

Tomáš Baťa: Úvahy a projevy, brož., 328 stran, \$10.00, pošt. \$11.25.

Josef Kalvoda, Ph.D.: The Genesis of Czechoslovakia, váz., 673 stran, \$30.00, pošt. \$32.00.

Jarošová Emma: Mezi starou a novou vlastí, brož., 368 stran, \$8.50, pošt. \$10.00.

Kazety české a slovenské ve velkém výběru, pište si o seznam.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7¢ více na státní daň.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě

Tuzexové zásilky do Československa

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
 V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
 V neděli zavřeno.

**Save, Invest
 and Insure
 Your Investments
 Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal

Savings and
 Financial Services

Hugo Koranda
 Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
 5900 W. Cermak
 863-6700

4830 W. Cermak
 656-1770

Riverside
 40 E. Burlington
 442-9700

Clarendon Hills
 55th & Holmes
 325-7300

LaGrange Park
 1921 E. 31st St.
 579-1400

Wheaton
 250 E. Roosevelt
 651-4800

Western Springs
 40 W. 47th St.
 246-8990

St. Charles
 2600 E. Main St.
 377-2100

Naperville
 1001 S. Washington
 420-1001

9 E. Ogden Ave.
 420-8000

**Winnipeg - Manitoba
Kanada**

Milý Otče Vojtěchu.

rád bych učinil tři poznámky k článku polského vědce - historika St. Swiezawského, který jste otiskli v H.N. z 28. února 87 v překladu Otce V. Štajnera z římských „Studií“.

Husovy teorie byly mou univerzitní tezí při nostrifikaci mého licenciátu z teologie. Plně respektuji všechny vědecké a historické pravdy podložené názory, avšak i můj následující článek je vědeckým názorem s „druhé strany“ - podle mého bývalého profesora v Římě Msgr. Paschiniho. Je tedy jen spravedlivé slyšet obě strany, a proto Vám svůj krátký článek posílám jako přístavek k diskusi, která asi teď už v různých odborných časopisech nedá na sebe dlouho čekat, když polský historik a přítel sv. Otce Jana Pavla II. Husův problém znovu tak zajímavě oživil.

Váš

Fr. Jiří M. Svoboda

**Při poznámky k obnově
otázky Husovy**

Otázka Husova je palčivá a skoro bych pokládal za lepší dnes ji ještě přejít mlčením. Protože však běží o názor jednoho váženého vědce, rád bych k němu přidal názor jiného vědce, který byl kdysi mým profesorem v Římě v letech 1933-37. Jmenoval se Msgr. prof. dr. Pius Paschini.

Především malý úvod k názorům prof. Swiezawského. Autor má nový osobní názor na otázku Husovu. Sám však přiznává, že je sice znalcem II. Vatikánského koncilu, ale že není teologem. To je jistě velmi vážná okolnost, protože Husovy názory byly teologické, a přes všechnu tragedii jeho historie, v oči církve zůstala jeho otázka teologickou otázkou.

Autor má za to, že Hus byl předchůdcem „modernizace“ církve, jak vyšla z II. Vatikánského koncilu. Běží tu však o rozdílné pojetí. Je-li Vatikánský koncil „otevřený ke světu“, je velmi zásadní právě v otázce podstaty církve samé. Dekretu „Gaudium et Spes“, jenž zdánlivě otevírá brány modernímu světu, předehází stejně tak důležitý „Lumen Gentium“. Dle něho není Kristova církev „neviditelných společeností vyvolených“, nýbrž skutečným „Tělem Kristovým“ - byť i zmučeným a plným ran. Je-li přesto církev „lidem božím“ tento boží lid - jak II. Vatikánský koncil jasně stanoví, má i své vůdce, a všichni dohromady - od papeže až do posledního člena tohoto lidu božského, tvoří jedno skutečné a

viditelné Tělo Kristovo na zemi, oživované Duchem svatým po všechny věky. V tom smyslu je velký rozdíl mezi konečným názorem Husovým na církev a pojetím II. Vatikánského koncilu.

A nyní mé tři poznámky:

Msgr. Paschini byl skutečný vědec a povolání historik. Kdyby byl býval činný ještě v době II. Vatikánského koncilu, byl by asi určitě byl na „moderní“ reformující straně. - Když nás ještě učil a došlo k otázce husitské, věděl, že má mezi svými posluchači také Čechy. Dodnes se pamatují na jeho tři poznámky, jimiž si nás Čechy chtěl zřejmě asi naklonit tak, jak to bylo možno v zájmu křesťanské lásky a pravdy. Především přiznal, že otázka husitská byla v první řadě národnostní otázkou a druhořadě i otázkou jeho touhy po reformě majetkové a sociální. V pozadí Kostnického koncilu byl zápas mezi rodícím se německým nacionalismem a začínajícím vědomím národní svébytnosti českého národa. Odtud tedy již předem určely a skrytý zájem některých Husových soudců: „Husa je třeba odsoudit.“ - Druhá poznámka prof. Paschiniho se týkala „justičního omylu“. Glejt císaře Zikmunda byl sice sporného významu, ale Msgr. Paschini nám jasně zdůraznil, že kdyby císař Zikmund býval věděl, do jakých důsledků na Kostnickém sněmu dojde, nebyl by k ukvapenému Husovu upálení nikdy dal svolení. Církve tehdy prožívala velmi kritickou dobu a zdá se, že otázka Husova byla nakonec „dobrou příležitostí“, jak uvolnit napjetí z hrozících koncilárních teorií Kostnického sněmu a ukázat, že vzdor všem nesrovnalostem osobním i právním, zasedání v Kostnici bylo legální a koncil pravověrným koncillem - Třetí Paschiniho poznámka: když došlo k vlastnímu přelčení, Mistr Jan Hus, namísto žádaných odpovědí - zda vytykané články byly či nebyly v jeho spisech, žádal do koncilu, aby mu bylo dokázáno, že jeho názory jsou v rozporu s Písmem svatým. Tím prý ke své škodě ukázal, že ve skutečnosti nebyl ani žádným teologem ani právníkem.

S tím ovšem musím ale zároveň přiznat, že Hus byl dobrým a bezúhonným knězem - spravedlivým, hluboce věřícím katolickým křesťanem a jako Čech v hlubokém bolu přímo cítím tu nešťastnou tragedii tohoto velkého člověka z našeho národa. Hus byl sociálním reformátorem i národním buditelem. Není pochyby, že usiloval o obnovu církve upřímně ve velmi kritických dobách západního schismatu, velkého pohoršení z existence tří papežů, úpadku teologie a vzniku nových teorií. Mnozí dnes nevědí, že Kostnický koncil, který Husa soudil, byl svolán sice císařem Zikmundem, ale až do roku 1417 byl pod jurisdikcí nepřavého papeže, čili nebyl katolickým všeobecným a legálním koncillem.

Když byl Hus žil ještě o dvě léta déle, byl by se dožil obdivuhodného sjednocení církve pod jedním papežem, a trochu později, r. 1439 i konce všech teorií, jež otrásly církví po dobu schismatu.

Přirovnal bych Husa k odvážnému a zkušenému kapitánu, který se vydal na velkou cestu; bohužel pro jeden tragický omyl nějak cíle nedosáhl a ztroskotal. Jeho omyly byly odsouzeny i řádně uznaným koncillem po zvolení a uznání Martina V. za papeže. Jediná naděje na opravu postoje Kostnického koncilu k Husovým teoriím bude nyní zřejmě spočívat v novém přesném rozboru některých bodů jeho nauky, které - ač se zdály být převzaty z anglického Wicleffa, ve skutečnosti Wicleffovy nebyly, ale Hus je převzal od jiných středověkých teologů, hlavně od Gerarda, profesora bohosloví na univerzitě v italské Bologni. V Husově otázce bychom měli být vždy naplněni bolestí, pro Boží prozřetelnost nám nedala v jeho osobě duchovního vůdce, který by byl svého cíle dosáhnul ke prospěchu církve i svého národa. Sv. František, o dvě stě let dříve, byl skutečný revolucionář, který mravně obnovil tehdy upadající církev své doby. Sv. Františkovi se to podařilo, protože si při svých reformách uchoval hlubokou pokoru a lásku k celé Kristově církvi.

T. B. Hlubuček:**„Vzpomínka na pionýra
českého tisku v USA“**

Po smrti Josefa Hájka, dlouholetého redaktora „Věstníku Iowského“ a pravidelné přílohy chicagského deníku „Svornost“, hledala schopného nástupce. Tehdejší šéfredaktor Svornosti Jaromír Pšenka byl vyslán do Cedar Rapids, aby zjistil, zda mladý aspirant novinářství, redaktor Cedar Rapidských Listů - (jichž vydavatelem byl už dnes též zesnulý Frank Hradecký) - by mohl ve Svornosti s Hájkem nahradit. To bylo v třicátých letech. Bezpochyby interview dopadl dobře, protože Hlubuček byl pozván do Chicaga, aby se obeznámil s moderní tiskárnou na jižní Crawford aven. dneš Pulaski a hlavně se zakladatelem a skutečným pionýrem českých novin v Americe, Augustinem Geringerem. Na tuto rozmluvu nelze zapomenout. Vydávat české noviny v Americe bylo Geringerovým snem, když nastupoval s rodinou na cestu přes moře. Hlubučkovi kladl na srdce důležitost zpravodajství a budování důvěry čtenářů. Tato slova provázala mne po příchodu třicet let činnosti ve Svornosti. Jedna z mých prací zvláště upoutala pozornost čtenářů. Byly to na pokračování články nazvané „Procházky Orlickým krajem“, v kterých jsem se snažil slovy zachytit přírodní krásy této oblasti v severovýchodních Čechách, kde jsou mnohé historické památky. Také jsem nikdy nezapomněl, že v klínu těchto Orlických hor bylo mé rodiště Zamberk, kde už jako školák jsem snil o Americe, protože tam už byl

tehdy můj otec od roku 1912. Ještě před vypuknutím I. světové války tam za ním odjel i můj starší bratr Karel. Při tom jsem nezapomínal, že v republice je mnoho jiných stejně krásných krajů, o nichž přistěhovalci v Americe snili a vzpomínali. Během Vsesokolského sletu v Praze za poslední účasti amerického sokolstva byl jsem vyslán Svornosti společně s kolegou J.W. Wellem (dnes již zesnulým), abychom podávali o Sletu a životě v ČSR přímé zprávy.

Vzpomínám, že během sletových dnů dostali jsme oba úřední pozvání z Hradu k besedě s prvním prezidentem republiky Tomášem G. Masarykem. Do hradní zahrady, kde se schůzka konala, přijel na hnědém koni a srdečně se seznamoval s námi, americkými krajany. Při zmínce o Cedar Rapidsích se upamatoval, že v letech, kdy byl hostujícím profesorem na Chicagské univerzitě, byl tam pozván „Čtenářským spolkem“, nejstarším ze všech českých spolků ve městě a oslovil velké shromáždění krajanů z města i širokého venkovského okrsku. Snad ještě ti hodně staří by se na tuto událost pamatovali. - Během zmíněné schůzky na Hradě nemohl jsem ovšem vědět, že o mnoho let později budu zase já mít vzácnou příležitost hostit deuru dr. Masaryka, dr. Alici Masarykovou v Českém Domově v Chicagu, kde strávila poslední léta svého života. Její tělesné pozůstatky jsou uloženy v Masarykově mauzoleu na Českém národním hřbitově, kde je pochováno hodně přes 200.000 československých lidí všech sociálních tříd a věků.

ZAJÍMAVÁ KNIHA

pro všechny čs. emigranty, kteří prošli i neprošli evropskými uprchlickými tábory.

„MEZI STAROU A NOVOU VLASTÍ“. Podtitul „Kronika čs. emigrantů v rakouských uprchl. táborech r. 1968“. Autorka Emma Jarošová. Vydala edice Hlas-Voice New York. Kniha věrně a poutavě zachycuje prostředí uprchlických táborů; skutečnost nezkrasuje. Podává skutečný a bohatě vybarvený obraz tragédie rodin, rozdělených rudými režimem, charakterů emigrantů (v přímé řeči) jejich podivné osudy, plány do slibné budoucnosti v zámorí, starosti, přechodné lásky, milostné, veselé i smutné příběhy ve sběrném táboře Traiskirchen u Vídně - (díl I.) - a v rodinném Bad-Kreuzenu - (díl II.) - s vylíčením přírodních krás hornorakouské vysočiny i města Vídně a vinařské oblasti.

Kniha v úhledné vazbě s výmluvnou obálkou - (viz obrázek) - většího formátu, má 368 stran a cenné dokumentární snímky, které živě doplňují děj. Cena je US \$9.50 včetně poštovního. Při objednávce 5-10 knih je každá kniha o 3 dolary levnější. Objednávky s přiloženým šekem pošlete na adresu:

E. Koukol, 21 Vaughan Rd., Unit 1001, Toronto - Ont. M6G 2N2, Canada.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrařské výrobky
 - Evropské speciality
 - „Special Homemade“ cukroví
 - Velmi chutné maslové housky a struhy
- 5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychle
obsluha český
i anglicky

Rím. — V Itálii začala 3. března vládní krize, když socialista Bettino Craxi po tří a půl letech předsednictví italské vlády ustoupil před přáním křesťanských demokratů, aby jim postoupil funkci ministerského předsedy, k čemuž se zavázal v době, když byla poslední vládní koalice mezi socialisty a křesťanskými demokraty utvořena. Italský prezident Francesco Cossiga pověřil tedy křesťanského demokrata Giulio Andreottiho - (velmi zkušeného politika, který byl dříve už pětkrát italským ministerským předsedou) - aby vytvořil novou vládní koalici. Nyní 25. března však Andreotti musil uznat, že není schopen novou vládní koalici utvořit, a vzdal se svého mandátu nového ministerského předsedy. Křesťanští demokraté a socialisté se totiž nemohou shodnout na tom, zda se má konat národní referendum o nukleární energii či ne; zatímco socialisté toto referendum požadují, křesťanští demokraté je zamítají. Protože Andreotti je považován za velmi zkušeného politika a jeho pokus o sestavení vládní koalice se nepodařil, političtí pozorovatelé se domnívají, že Itálie bude moci vyjít ze své nynější vládní krize pouze novými parlamentními volbami, které se budou konat už možná dříve než se původně měly konat. Čeká se, že prezident Cossiga nejdříve požádá ještě jiné politické osobnosti, aby se pokusily vytvořit vládní koalici. Dne 27. března požádal proto komunistku Nilde Iotti-ovou, předsedkyni italské poslanecké sněmovny, aby se informovala u předsednictví stran, které spolu tvořily poslední vládní koalici, zda je vůbec ještě nějaká naděje na obnovení této koalice. Tímto jí svědčil pouze „informační mandát“, ale nepožádal ji o vytvoření nové italské vlády. Komunisté, ačkoliv jsou druhá největší italská politická strana, nikdy dosud v Itálii nezastávali ministerskou funkci, protože jakožto komunisté „by měli povinnost“ vyrazit Sovětům italská vládní

tajemství a vojenská tajemství zemí smlouvy NATO; toto však demokratická Itálie nemůže připustit.

● ● ●
Washington. — Na mezinárodní schůzi, kde se pod záštitou WHO (World Health Organization, Světového zdravotního úřadu Spojených národů) - jednalo o socioekonomickém „dopadu“ nemoci AIDS na mezinárodní zdravotní programy. Dr. Jonathan Mann, mluvčí WHO, řekl, že kvůli epidemii AIDS Světový zdravotní úřad se bude musit vzdát svého náročného programu, překonat v zemích Třetího světa, ještě před rokem 2000, podvýživu, spalničky, dětský průjem a jiné vážné dětské nemoci, které ve zmíněných zemích způsobují smrt tisíců dětí. Nemoc AIDS se totiž rozšířila už do 99 zemí a její nebezpečí je tak akutní, že bude naléhavě nutno zmobilizovat všechny finanční zdroje a lékařské síly, které má WHO k dispozici, přednostně k boji proti této nemoci. Podle odhadů WHO je dnes na světě 5 až 10 milionů lidí nakaženo virem AIDS, a tento počet může do pěti let vzrůst na 50 až 100 milionů. Podle mínění specialistů 20-30 % lidí, nakažených virem AIDS, nakonec touto nemocí onemocní. V přítomnosti AIDS už je vážným problémem v deseti zemích střední Afriky, kde každá desátá osoba je nakažena virem AIDS, a kde vlády nemají potřebné finanční zdroje na vedení účinného boje proti této nemoci. V Asii bylo dosud zjištěno pouze málo případů onemocnění AIDS. Pouze USA a jiné pokročilé země jsou dnes schopny zajistit, aby krev určená pro transfusi nebyla nakažena virem AIDS.

● ● ●
Auckland. — Na Novém Zélandě žijí 3 miliony obyvatel; z nich 90 % jsou běloši a 10 % tvoří původní polynéské obyvatelstvo ostrovů kmenů Maoris. Až do doby asi před deseti lety domorodé obyvatelstvo Nového Zélandu žilo v plném

LETEM

SVĚTEM

klidu a harmonii na venkově ve svém tribální prostředí. Vládě nepůsobilo žádné problémy; už dříve se je vláda pokoušela vyškolit a zařadit do hlavního proudu socioekonomického života Nového Zélandu. Potom se však věci začaly měnit. Obyvatelstvo Maoris si začalo uvědomovat svou rasovou odlišnost od bělochů a začalo se více zajímat o své svérázné rysy a schopnosti; o svou tradiční kulturu, o dědictví přijaté od předků, o svůj jazyk, hudbu, tance a o domorodé výtvarné umění. Docházelo mezi ním k jakémusi „národnímu probuzení.“ Postupně se totiž mezi domorodci Maoris utvořila vrstva vlastních intelektuálů, juristů, profesionálů, umělců, básníků a spisovatelů. Tato kulturní elita, ačkoliv byla vyškolená v západní civilizaci, ve snaze zvýšit svůj význam se nechtěla asimilovat bělošské většinu, nýbrž právě naopak budila u lidí své rasy vědomí své rasové politické a kulturní rozdílnosti. To byly více-méně pozitivní stránky; obroda Maoris však jeví také některé negativní a vysoce destruktivní prvky. Mládež v touze po snazším životě začala z venkova a ze svých tradičních kádru přicházet do měst, avšak, protože byla „vyrvána z kořenů“, tam se novým životním podmínkám těžko přizpůsobovala. Maorští mladíci pak často opouštěli školu, žili na ulici a tvořili pouliční gangy. Vláda, církve i soukromí dobrodinci se začali o tento problém vykořeněných mladíků Maoris zajímat a snažili se jim pomáhat; měli však pouze částečný úspěch. Pouliční gangy se rychle daly na cestu a začaly provádět různé násilnosti a zločinné skutky; dnes zlotřilí mladiství Maoris tvoří 51 % všech chovanců ve věznicích Nového Zélandu. Mezitím také vzniklo mezi obyvatelstvem Maoris malé radikální hnutí, jehož členové začali požadovat, aby jim byl vrácen celý Nový Zéland, země jejich předků, kteří dříve na ostrovech přebývali a jimž je běloši prý neprávem odňali. Tito radikálové sympatizují s Kanaky na neďaleké francouzské Nové Kaledonii, kteří požadují osvobození svého ostrova od francouzské koloniální moci. Rovněž sympatizují i s jinými „osvobozeneckými“ hnutími na světě a přejímají od nich jejich hesla a revoluční taktiky. Někteří dokonce odešli na „vyškolení“ do Libye a na Kubu. Mnozí Maoris tak začínají nenávidět bílou rasu. - Vláda

Nového Zélandu vychází tomuto novému problému Maoris velmi štědré a slechetně vsítře. Jazyk Maoris se brzo stane druhým národním jazykem Nového Zélandu a bude uznán ze oficiální jazyk v parlamentě i na soudech. Vláda také pomýšlí svěřovat mladé provinilce Maoris jejich vlastním domorodým soudům „starších“, které mají rozhodnout o tom, co je nutno podniknout pro jejich rehabilitaci. Také má být zřízen zvláštní rozhlasový systém Maori. - Cizí pozorovatelé se však obávají, že i tímto vycílením vsítře novozélandské vládě nadejdou nesnadné chvíle v jejich snahách o vyřešení problému Maori. Na obzoru se prý už začínají ukazovat mračna hrozivě rasové bouře.

● ● ●
Islamabad. — Dne 25. března 12 afghánských Migů bombardovalo tábory guerillů na afghánském území při iránské hranici; přitom bylo zabito asi 80 muslimských bojovníků za svobodu a 60 dalších bylo vážně zraněno. Podle pakistánské vládní zprávy v týž den afghánská letadla napadla při hranici na pakistánském území několik vesnic, ve kterých žijí afghánští uprchlíci. 85 těchto uprchlíků bylo zabito a 13 jich bylo zraněno. Dne 26. března afghánská letadla napadla uprchlický tábor u „Tera Mangal“ v Pakistánu - dvě míle od hranice. Tam bylo zabito přinejmenším 67 lidí a ještě prý další mrtvoly jsou pod troskami. V severní afghánské provincii Kunduz se muslimští guerillové odvažili bombardovat pomocí raket sovětské pohraniční území za řekou Amu Darya. Sověti pak v odvetu podnikli s pomocí bombardérů a helikoptér útoky na pohraniční vesnice a na města Khanabad, Abdan Miralam a Kunduz; přitom prý bylo zabito několik set tamních obyvatel.

● ● ●
N'Djamena. — V tomto roce libyjské vojenské síly, okupující severní třetinu Čadu, utrpěly řadu citelných porážek ze strany vládní armády čadského presidenta Hissene Habreho a zdá se, že proto začínají opouštět čadské území. V lednu byli Libyjci vyhnáni ze severovýchodní oázy Fada, kde měli svou vojenskou základnu; přitom prý bylo zabito na 700 libyjských vojáků. Nyní pak byla libyjské armádě zasazena zdrcující rána, když čadská armáda 22. března dobyla obrovskou libyjskou leteckou základnu Ouadi Doum. Podle

čadských vládních zpráv přítom padlo 2.055 libyjských vojáků, 559 dalších bylo zajato a asi 5.000 jich bylo zahánáno na útěk. Pouze 29 čadských vojáků prý přítom bylo zabito a 58 zraněno. Pádem letecké základny Ouadi Doum byla překvapena poslední větší libyjská posádka 2.500 vojáků ve městě Faya Largeau více na jihozápadě, protože libyjská vojenská letadla ji už nemohla poskytnout potřebné krytí proti čadské armádě, která toto město obkládila. Tuto posádku zachvátila nyní panika. - Čadu v této vojenské akci poskytují pomoc Francie a Spojené státy. Francie proto, že byla dřívější koloniální mocností Čadu, a USA proto, že chtějí dát další lekci libyjskému diktátorovi Ghabdalfymu, aby nezasahoval do záležitostí jiných zemí. V posledních třech měsících USA poskytly Čadu vojenskou výpomoc ve výši 10 milionů dolarů. Po zprávě o pádu základny Ouadi Doum, Reaganova vláda blahopřála čadské armádě u příležitosti jejího vítězství.

● ● ●
Washington. — Podle zprávy Státního departmentu bylo na konci roku 1986 v 79 cizích zemích uvězněno celkem 1.388 Američanů, kteří buď už byli odsouzeni, anebo dosud na svůj soud čekají kvůli různým trestným činům: od ilegálního přechodu hranic až po vraždu. Asi třetina těchto Američanů byla uvězněna v souvislosti přechovávání či prodeje omamných drog. V mexických věznicích jich „trouchniví“ nejvíce - 313 a v Západním Německu je uvězněno 166 Američanů. Podle odhadů téhož Státního departmentu nyní v březnu sedí v cizích věznicích kolem 1.300 amerických provinilců, kteří se dopustili trestných přečinů buď z narkomanické vášně, anebo z touhy po snadném výdělku z prodeje narkotik.

● ● ●
Moskva. — Letos v březnu sovětské autority udělily už asi 500 sovětským židům povolení k vhemigrování do ciziny. Tento počet představuje nejvyšší měsíční kvotu židovských emigrací ze Sovětského svazu od konce r. 1981; je to však mnohem méně než v r. 1979, kdy každý měsíc mohlo vhemigrovat do ciziny průměrně 4.000 židů. Na druhé straně to je pokrok ve srovnání s dřívějším měsícem: letos v lednu např. mohlo vhemigrovat z SSSR čtyřikrát méně židů. Mluvčí Reaganovy administrace prohlásil, že bude-li tato

Vyřizujeme společlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

stoupající tendence v povolování vystěhovaleckých viz sovětským židům dále trvat, uvolní se tím jedna „z předních příčin“ napjatých vztahů mezi USA a SSSR. Pro západní svět je však tohle skoro na povážení, protože poctiví, svobodomyšlní a pracovití občané všech západních i Sovětským svazem okupovaných zemí měli až doposud za to, že jednou z hlavních příčin napjetí mezi USA a SSSR není zrovna otázka emigrace sovětských židů, ale hlavně úsilí Moskvy ovládnout svět místními „osvobodovatelmi“ válkami, nukleárním vydíráním, jednostranným zneužíváním „détente“ - (zmírnění napjetí) - odpíráním Moskvou práva všem podmaněným národům na sebeurčení a stálým zločinným protíráním všeobecných lidských práv. Vzpomíná-li si Západ dobře, pak se od zrodu SSSR Izraelitům v Sovětském svazu nijak zvlášť špatně nedařilo. V původním politbyru měli dokonce naprostou většinu. A vzpomenu-li si Newyorkčané na podzimní dodávku izraelských nespokojených „exulantů“ - navrátilců s plnými zavazadly do Moskvy, musí jim nad tím vším „rozum stát“, a proto se jim vůbec nedivíme když říkají: „V tom někde něco vrže, a prozatím tomu vůbec nerozumíme.“

Washington. — Spojené státy udržují 24 válečných lodí buď přímo v Perském zálivu, anebo v jeho blízkosti pro zajištění bezpečné plavby touto vodní cestou, zejména Hormúzkým průlivem. V posledních šesti měsících byly v Perském zálivu napadeny iránskou armádou tři kuwaitské cisternové lodi a devět dalších lodí, vlastněných jinými zeměmi. Protože Irán nedávno umístil na svém pobřeží Perského zálivu dálkové střelby čínské výroby o dosahu 50 mil, Kuwait projevil US vládě své obavy, že jeho další cisternové lodi by se mohly stát terčem iránských střel. Reaganova vláda proto projevila ochotu k tomu, aby americké válečné lodě - přítomné v blízkosti Perského zálivu - mohly poskytnout doprovod kuwaitským lodím. Bylo by to poprvé v celé 6 a půl roku trvající iránsko - irácké válce, že by US válečné lodě poskytl doprovod cizím lodím, plujícím v Perském zálivu. Vláda Kuwaitu však na tuto americkou nabídku dosud neodpověděla, patrně v obavě, že arabské vlády by projevil nepříznivou reakci, kdyby Kuwait přijal nabídku americké ochrany. Iránský prezident Ali Khamenei a předseda iránského parlamentu Hashemi Rafsanjani k tomu prohlásili, že

prý Iránu záleží více než kterékoli jiné zemi na tom, aby plavba Perským zálivem zůstala bezpečnou, a že tuto bezpečnost naopak nejvíce ohrožuje lamní přítomnost amerických lodí!...

● ● ●
Manila. — Presidentka Aquinová 22. března uznala a prohlásila, že její snahy o skončení komunistického povstání na Filipínách pomocí vyjednávání a mírovou cestou byly bezvýsledné. Proto nadešla doba k tomu, aby její vláda dosáhla vítězství, jak nad komunisty, tak i nad pravicovými extrémisty pomocí vojenských akcí. Ani sociální a politické reformy prý jejich povstání nezastaví! Proto minula doba snah o národní smíření a nadešla doba konfrontace. Toto prohlášení učinila při svém projevu k novým graduantům na vojenské akademii v Baguio, 130 mil severně od Manily. V témže projevu si Aquinová stěžovala na USA, které žádala o zbraně, aby filipínská armáda mohla účinně bojovat proti komunistům, že však prozatím obdržela pouze „rady US kongresu“. Filipínská policie se nyní domnívá, že bombu, jejímž výbuchem na vojenské akademii byli nedávno zabití 4 lidé a dalších 40 bylo zraněno, umístil možná Marcosův spojenc generál José Zumel, který je na útěku a skrývá se. Je jedním z podezříváných pachatelů tohoto nezdařeného pokusu o atentát na Aquinovou. Policie po něm pátrá už několik měsíců kvůli jeho spojení s pokusy o státní převrat proti vládě presidentky Aquinové.

● ● ●
Bejrút. — Americký rukojmí v Libanonu Jesse Turner, držení muslimskou pro-iránskou teroristickou organizací „Islámský Jihad pro osvobození Palestiny“, prohlásil 26. března v pětiminutovém projevu na videopáse, že jeho společník v zajetí - Američan Alann Steen umírá a podle lékařského nálezu může zemřít do 10 dnů. Jeho únosci prý jsou ochotni jej propustit na svobodu, propustí-li Izrael na svobodu 100 Libanonců a Palestinců, které drží ve svých vězeních. Únosci považují tyto izraelské vězně za politické vězně a izraelská rukojmí, zatímco Izrael je považuje za obyčejné zločince. Tato viděcopáska byla dána k dispozici levicovým novinám „As Safir“, vycházejícím v muslimském západní Bejrútu. Spojené státy byly v Turnerově poseství vyzvány, aby užití svého vlivu k přesvědčení Izraele, aby nabízenou podmínku přijal. Američtí občané byli zároveň vyzváni, aby naléhali na svou vládu, aby se snažila přivést v

této věci Izrael k povolení. Vlády Izraele a Spojených států však odmítly této podmínce vyhovět, protože v žádném případě prý nechtějí vyjednávat s teroristy. - Steen, Turner a dva jiní profesori Bejrútské univerzity byli uneseni z univerzitního kampusu letošního 24. ledna.

● ● ●
Ankara. — Třicet tureckých bombardérů napadlo 4. března na iráckém pohraničním území tři kurdské vesnice - Sirat, Era a Alanis; přitom bylo zabito více než 100 „kurdských rebelů“ a několik set dalších bylo zraněno. Byla to odvěta za útoky kurdských rebelů na turecké pohraniční vesnice v minulém měsíci, při kterých bylo zabito 34 vesničanů, hlavně žen a dětí. Turecké jety prý po dobu 30 minut bombardovaly kurdské tábory, skladiště a skryše. Už v srpnu 1986 turecké bombardéry podnikly podobný útok na jiné kurdské vesnice v pohraničním území v odvetu za to, že předtím kurdští guerilové usmrtili 12 tureckých vojáků. V říjnu 1984 Turecko a Irák spolu uzavřely smlouvu, podle které každé z obou zemí je dovoleno poslat své vojáky až do vzdálenosti šesti mil do území druhé země při pronásledování kurdských guerilů. - Kurdští guerilové, bojovníci marxisticko-leninské „Kurdské strany práce“, podnikají útoky proti turecké vojenské posádce a na turecké usedlosti v pohraničním pásmu a pak se stahují do svých základů v severním Iráku; irácká vláda je nemá v plné moci, protože je plně zaměstnána válkou s Iránem. Chtěli by ve východním Turecku založit marxistický Kurdistán. Podle turecké úřední zprávy při bojích tureckých vojáků s kurdskými guerily bylo už zabito 133 vojáků, 344 civilistů a 242 guerilů.

Asi 20 milionů Kurdů žije v hornaté a pusté krajině, velké 74,000 čtverečních mil, v Turecku, Iránu, Iráku, Sýrii a v Sovětském svazu. Už od konce první světové války Kurdové požadovali, aby byli spojeni v jednu nezávislou zemi Kurdistán, avšak mezinárodní komunita měla k jejich národním nárokům hluché uši a prostě vůbec nediskutovala podobně jako o touze Makedonců vytvořit společný stát ze svého území v Jugoslávii a na Balkáně.

● ● ●
Washington. — Bádání v oboru genetiky začíná nalézat cesty, jak zachránit životy lidí, trpících dědičnými chorobami. Toto studium činí rychlé pokroky. Pomocí bakterií se už mohou vyrábět ve velkém množství různé umělé hormony a jiné léky pro léčení dědičných

chorob. Tak na př. alfa-interferonem je dnes už možno léčit smrtelný druh leukemie. Pomocí transplantace se léčí dědičná choroba thalasemia, způsobující vážnou chudokrevnost. Umělých hormonů, vyrobených s pomocí bakterií, se také užívá k léčení cukrovky, hemofilie a trpasličího zakrsnutí, způsobeného nedostatkem vzrůstového hormonu. Vloni vědci zase objevili genetické ukazatele pro včasné ztotožnění lidí, kteří v pozdějším životě jsou kandidáty na Alzheimerovu nemoc, na manickou depresi, dědičný zánět jater a jiné dědičné choroby. Tak genetické bádání povede asi pravděpodobně k záchraně mnohých životů v budoucnosti.

● ● ●
Lima. — V důsledku dlouhotrvajících dešťů se v Peru na řece Rimac - 25 mil východně od města Limy - protrhly čtyři hliněné vodní hráze. Tím se provalil silný proud vody, bahna a balvanů, který způsobil, že se zatopily ulice města Chosica u Limy jakož i některá předměstí hlavního města. Podle prvních odhadů při tom zahynulo 30 lidí a 25,000 lidí zůstalo bez přístřeší.

● ● ●
Buffalo. — Dne 24. února byl ve farní budově katolické osady svatého Bartoloměje ve vnitřku města Buffalo v USA ubodán k smrti 55-letý katolický kněz Sr. A. Joseph Bissonette; o 12 dnů později, 8. března, pak byl zase ve farní budově osady svatého Matouše, vzdálené asi jednu míli v témže městě, stejným způsobem ubodán k smrti 74-letý farář na odpočinku Msgr. David P. Herlihy. Podle zjištění policie prý v obou

případech byla důvodem těchto vražd loupež. Dne 9. března pak policie zatkla v San Diegu dva mladistvé pachatele obou těchto vražd, 17-letého Miltona E. Jonesa a 18-letého Theodore Simmonse, oba z Buffalo. Detektivové se předtím dozvěděli, že Simmons krátce před vraždami hledal pokrytecky u obou kněží „duchovní vedení“.

● ● ●
Teherán. — Americká umělá družice „Landsat“ a francouzská družice „Spot-1“ objevily, že Irán buduje východně od iráckého města Basra na svém území systém kanálů, kterými mají být zřejmě odvodněny močály Hawizah, 31 mil dlouhé a 10 mil široké, které byly Irákem uměle zaplaveny k obranným účelům, aby bylo Iránu znemožněno podniknout na Basra masivní útok. Tento systém kanálů prý bude hotov asi tak za rok, a má nakonec odvést vody močálu do řeky Karun a do vodní dráhy Shattal-Arab. Až pak bude umělý močál vysušen. Irán bude moci proti městu Basra užít své taktiky „lidové laviny“; iránská armáda pak bude moci učinit na město Basra nápor v plné síle. Tím bude teprve možno uskutečnit Iránem slíbenou „konečnou ofensivu“ proti Iráku, jak se to domnívají západní vojenští odborníci. Irán mohl doposud podniknout na město Basra jen omezený nápor kvůli těmto močálům. V žádném případě iránsko - irácký konflikt tedy nebude skončen brzy; dříve Irán sliboval, že bude skočen do letošního 20. března, kdy začíná muslimský Nový rok. Západní vojenští odborníci nazvali zmíněné vodní dílo „tajnou zbraní“ Iránu v jeho válce proti Iráku.

DO ČESKOSLOVENSKA 1987

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga, New Yorku, anebo z dalších míst USA.

14. a 28. května, 11. a 25. června, 9. a 23. července, 6. a 20. srpna, 3. a 17. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek do Prahy a Bratislavy do konce dubna z Chicaga \$624, do konce května \$728, a pak do 15. září \$868. Z New Yorku do konce května \$618, a pak \$758.

Velmi výhodné ceny do Vídně \$649 až \$729.

V zimě za sluncem a příjemnou pohodou.

Zájezdy na Floridu, Hawajské ostrovy, do Mexika, na Bahamy, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa.

Vyzádejte si podrobné informace u

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

SPORT

KOPANÁ V ČESKOSLOVENSKU

Slabé návštěvy na První lize v Československu nám dokazují, že zájem o kopanou doma najednou upadá. Největší návštěvy zaznamenává pouze Sparta Praha hraje-li doma, anebo venku. Minulý týden se přišlo na ni podívat 9.500 diváků v Ostravě.

Pro zajímavost uvádíme návštěvy jednotlivých zápasů: Dukla - 1.288 diváků; Cheb - 3.000; Slavia - 5.000; Č. Budějovice - 5.000; Plzeň - 5.500; Nitra - 6.000; Olomouc - 8.000; Ostrava - 9.500.

Celkově shlédo 17. kolo 43.288 diváků s celkovým průměrem 5.411 diváků pro zápas.

V První národní lize má největší návštěvy Zbrojovka Brno, která porazila Xaverov 4:0 před 9.000 diváky. Naproti tomu Třinec se musel spokojit s návštěvou pouhých 250 fandů, když doma vyhrál nad Chomutovem 3:2.

Výsledky 18. kola: Ostrava - Sparta 0:1, Dukla - Vítkovice 1:1, Plzeň - Bohemians 3:0, Slavia - Prešov 5:0, Nitra - B. Bystrica 3:0, Cheb - Žilina 6:0, Č. Budějovice - D. Streda 0:0, Olomouc - Trnava 0:1.

Tabulka: SKORE: BODY:
1. SPARTA 33: 8 24

2. BOHEMIANS	34:22	23
3. NITRA	30:19	21
4. CHEB	30:29	21
5. VÍTKOVICE	27:19	20
6. DUN. STREDA	24:20	20
7. OSTRAVA	29:21	19
8. DUKLA	18:21	19
9. TRNAVA	22:27	19
10. SLAVIA	25:20	16
11. ŽILINA	18:31	16
12. B. BYSTRICA	19:30	15
13. OLMOUC	23:24	14
14. PLZEŇ	22:30	14
15. Č. BUDĚJOVICE	14:34	14
16. PŘEŠOV	19:32	13

I. národní liga kopané v Československu

Výsledky 17. kola: Opava - Poruba 3:1, Teplice - Slušovice 3:1, Třinec - Chomutov 3:2, Fr. Místek - Zatec 3:2, Brno - Xaverov - 4:0, Tábor - Hr. Králové 0:1, Zlín - Liberec 2:0, Č. Lípa - Ml. Boleslav 1:1.

Tabulka: SKORE: BODY:

1. BRNO	35:12	25
2. HR. KRÁLOVÉ	23:10	22
3. SLUŠOVICE	39:31	22
4. XAVEROV	23:18	22
5. OPAVA	21:17	20
6. TEPLICE	20:20	19

7. ČESKÁ LÍPA	18:17	18
8. FR. MĚSTEK	26:25	18
9. ML. BOLESLAV	22:21	16
10. PORUBA	19:23	14
11. ZLÍN	15:28	14
12. CHOMUTOV	20:24	13
13. LIBEREC	19:23	13
14. ZATEC	19:27	13
15. TÁBOR	15:25	13
16. TŘINEC	15:28	10

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Evropský pohár UEFA
Victoria Guimaraes - Borussia Gladbach (0:3) 2:2, Inter Milán - Goeteborg (0:0) 1:1, Barcelona - Dundee (0:1) 1:2, F.C. Tirol - A.C. Turin (0:0) 2:1. (V závorce výsledky prvních zápasů.)

V polofinále hrají (dne 8. dubna): Dundee vs. Borussia Gladbach; Goeteborg vs. F.C. Tirol. Odvetné zápasy se hrají 22. dubna.

POHÁR MISTRŮ

Anderlecht - Bayern (0:5) 2:2, Dynamo Kiev - Istanbul (5:0) 2:0, Real Madrid - Červená hvězda (2:4) 2:0, Broendby - F.C. Porto (0:1) 1:1.

V polofinále hrají: Bayern Mnichov vs. Real Madrid; F.C. Porto vs. Dynamo Kiev. **Finále se hraje 27. května ve Vídni v Rakousku.**

POHÁR VÍTEZŮ POHÁRU
F.C. Sion - Leipzig (0:2) 0:0, Ajax - Malmo F.F. (0:1) 3:1, Torpedo Moskva - Bordeaux (0:1) 3:2, Sofia - Saragossa (0:2) 0:2.

V polofinále hrají: Saragossa vs. Ajax Amsterdam; Bordeaux vs. Lokomotiva Leipzig. **Finále se hraje 13. května v Aténách v Řecku.**

Mezinárodní kopaná
Izrael - Záp. Německo 0:2
Prátelské utkání v Tel Avivu za účasti 15.000 diváků. Němci vystřídali mnohé hráče a byli s výsledkem spokojeni. Branky dali: 10. min. Thon, 79. min. Matheus. Nejlepším hráčem byl 20-letý Olaif Thon, který hraje za Schalke (04).

Mezinárodní zápasy: Rumunsko - Albánie 5:1, Jugoslávie - Rakousko 4:0, Polsko - Norsko 4:1, Ivory Coast - Zaire 1:3.

HOKEJ VE SVĚTĚ

MS 1987 ve Vídni
Letošní Mistrovství světa v ledním hokeji bude sehráno od 17. dubna do 3. května ve Vídni v Rakousku.

I když Rakousko nepatří mezi těch nejlepších osm mužstev je již většina zápasů předem vyprodána.

V předběžných kolech se hraje systém „každý s každým“, a po ukončení první čtyři mužstva budou hrát o titul Mistra světa.

Celkový program zápasů:
17. dubna

SSSR - Švýcarsko
Švédsko - Záp. Německo
Finsko - Československo

USA - Kanada

18. dubna:

Československo - Kanada
Finsko - Švýcarsko

USA - Švédsko
SSSR - Záp. Německo

20. dubna:

Švédsko - Československo
SSSR - USA

Kanada - Švýcarsko
Finsko - Záp. Německo

21. dubna:

Československo - SSSR
USA - Finsko

Záp. Německo - Kanada
Švédsko - Švýcarsko

23. dubna:
Švýcarsko - Československo
SSSR - Finsko
USA - Záp. Německo
Švédsko - Kanada

24. dubna:
Finsko - Švédsko
Kanada - SSSR

25. dubna:
Záp. Německo - Československo
Švýcarsko - USA

26. dubna:
Kanada - Finsko
SSSR - Švédsko

27. dubna:
Československo - USA
Švýcarsko - Záp. Německo

Zápasy o titul Mistra světa (dle konečné tabulky)

29. dubna: 1. vs. 4., 2. vs. 3.

1. května: 2. vs. 4., 1. vs. 3.

3. května: 3. vs. 4., 1. vs. 2.

★

M.I.S.L.

Výsledky z minulého týdne:
Chicago - Dallas 6:3, Wichita - San Diego 5:1, Kansas City - St. Louis 5:2, Tacoma - Los Angeles 10:2, Cleveland - Minnesota 5:4.

Tabulky

Východní skupina: V.P.

1. Baltimore 26 14
2. Cleveland 26 14
3. Dallas 24:18

4. Minnesota 22 20
5. Chicago 21 20
6. New York 3 23

Západní skupina: V.P.

1. Tacoma 25 15
2. Kansas City 23 18
3. San Diego 22 18

4. Wichita 22 19
5. St. Louis 14 29
6. Los Angeles 10 30

Tabulka kanonyrů: G.A. Total:

1. Tatu (Dallas) 58 33 91
2. Goosens (K. City) 41 34 75

3. Zungul (Tacoma) 30 39 69
4. Borja (Wichita) 39 29 68

5. Batata (Chicago) 31 35 66
6. Haaskiwi (Clev.) 25 40 65

7. Segota (S.D.) 29 35 64
8. Granitza (Chic.) 35 28 63

9. Ingram (Tacoma) 41 22 63
10. Preki (Tacoma) 29 31 60

★

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Sparta vs. Schwaben Amatérský pohár

Tento pohárový zápas byl odložen a dle zprávy státní fotbalové asociace bude odehrán tuto neděli dne 5. dubna na Schwaben Center v Buffalo Grove.

Výkop je opět stanoven na 2:30 hod. odpoledne. V předzápase již ve 12:00 hod. hraje Eagles proti Falcons.

Výsledky z minulého týdne: Kic-

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conven-
ience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

**K·H
Auto
Repair**

6619 - 21 W. Čermákova tr.
(tíměd vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

**a
JANO HULÍN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

kers - Vikings 2:0, Maroons - U. Serbs 5:2, Adria - Lightning 5:4, Eagles - Falcons odloženo, Schwaben - Sparta odloženo, Gr. White - Winged Bull odloženo.

Jarda Fajkus

Z OSTATNÍCH SPORTŮ

Na washingtonském předměstí ve Fairfaxu byl zahájen mezinárodní tenisový turnaj žen série Virginia Slims. Turnaje se neúčastní jeho loňská vítězka - Martina Navrátilová, která se rozhodla poněkud omezit svůj turnajový program. Diváci by však přesto mohli vidět dobrý tenis především díky prvním čtyřem nasazeným hráčkám. Jako číslo jedna byla nasazena československá reprezentantka Hana Mandlíková, a po ní následují Američanka Pam Shriverová, Helena Suková z Československa a další Američanka Zina Garrisonová. Čtyřadvacetiletá Pam Shriverová, která pochází z nedalekého Luthervillu v Marylandu, v neděli podlehla ve finále tenisového turnaje žen Virginia Slims v Dallasu Chris Evertové-Lloydové 1:6, 3:6.

Vítězem mezinárodního tenisového turnaje mužů v holandském Rotterdamu se mezitím stal Stefan Edberg ze Švédska, který ve vícečetném finále dvouhry mužů porazil Američana Johna McEnroa ve třech setech 3:6, 6:3, 6:1. Edberg zvítězil i ve čtyřhře, když spolu se svým krajanem Anderssem Jarrydem porazil Američany Chipa Hoopera a Mike Leache 3:6, 6:3, 6:4.

Švýcarské reprezentantky Maria Walliserová a Vreni Schneiderová dosáhly shodného vítězného času v závěrečném závodě sezony Světového poháru v obřím slalomu, který se pořádal v jugoslávském Sarajevu. Obě se rovněž umístily se stejným počtem bodů na první příčce v žebříčku Světového poháru v této disciplíně. V celkovém pořadí Světového poháru zvítězila Walliserová před Schneiderovou. Mezi muži byl ve Světovém poháru lyžařů nejúspěšnější další švýcarský reprezentant - Pirmin Zurbriggen, který se stal prvním lyžařem od dob Francouze Jean-Clauda Killyho, jenž dokázal získat v jedné sezoně prvenství ve všech disciplínách Světového poháru - sjezdu, slalomu a v obřím slalomu i v celkovém pořadí.

V profesionální kanadsko-americké Národní hokejové lize nejlepší celek Adamsovy divize - Hartford Whalers -

porazili Los Angeles Kings 6:3, Winnipeg Jets zvítězili nad Vancouver Canucks 3:2, Buffalo Sabres porazili Detroit Red Wings rovněž 3:2, Philadelphia Flyers zvítězili nad Pittsburgh Penguins 3:1, New York Rangers porazili Chicago Black Hawks 5:3 a Washington Capitals zvítězili nad Boston Bruins 4:3.

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVČŮ V ZAHRAŇIČI

Václav Nedomanský, býv. kapitán čs. hokejového mužstva, žije mezi námi v zahraničí. Hrál za Detroit Red Wings a za New York Rangers a nyní během letních měsíců trénuje mládež v St. Catherines v Kanadě. Hrdě se hlásí mezi nás a je dobrý přítel známého poctivce a krajanského pracovníka Adolfa Wenzbaura v kanadském Winnipegu.

Kanadský ministr sportu - (syn pouňorových čs. exulantů, usazených v Oakville v Kanadě)

Ota Jelínek - poslal Mezinárodní hokejové federaci ostrý protest proti chování ruských juniorů proti kanadským ve skandálu v Piešťanech! Pravděpodobně jim nebude dovoleno hrát na světovém šampionátu. O tom se rozhodne příští měsíc ve Vídni, kde se bude konat mistrovství světa v hokeji, a sejde se tam mezinárodní výbor!

„Dík Svazu svobodných čs. sportovců v zahraničí, stojí u nás v pokoji na čestném místě naše první trofej. Jsme na ni hrdý nejen proto, že je naše první, ale hlavně proto, že jsme ji získaly na Sokolském sletě v Curychu v r. 1986, na který jsme se tolik těšily. Škoda, že jsme byly jen čtyři družstva, ale atmosféra, bojovnost všech hrádek, skandování a nadšení diváků bylo ohromné. Trofej je krásná a děkujeme Vám za ni touto cestou.“ - Vítězné družstvo žeg Sletového volejbalového turnaje, Sokol - Solothurn Švýcarsko.

Svaz a její čestný předseda Karel Fišer, věnoval už na tři Slety překrásné poháry pro vítězná družstva v odbíjené pro muže a ženy.

PRONAJMU

byt starším lidem

3 1/2 větší ložnice i obývací

\$340,- s topením,

elektrika zvlášť.

Adr. 6620 19 St. Berwyn

☎ 788-8573

Ota Hora, Ottawa:

Vzpomínka na statečného vlastence Edu Hauptmanna

O letošním prvním jarním dnu - 21. března - nám došla ze Seattle v USA smutná zpráva o tom, že v ten den tam zemřel po dlouhé a těžké nemoci věrný přítel a statečný vlastence Eduard Hauptmann, právě když dovršil 78 let svého plodného života.

Eda se narodil dne 20. března 1909 v Božkově u Plzně. V Praze vlastnil velký uzenářský závod. Aktivně se zúčastnil boje proti nacismu ve skupině „Prapor svobody“. Hlavním úkolem bylo přechovávat osoby stíhané Gestapem, parašutisty, ukrývat zbraně, jejich bylo pak použito i při Prázkém povstání dne 5. května 1945. Za to dostal Eda dvě vyznamenání. Tato skupina, s níž jsem byl ve styku již dříve prostřednictvím čs. legionáře pplk. Poušky - (vězňen a zemřel) - pověřila ihned 26. února 1948 Edu Hauptmanna i tím, aby mi pomohl k útěku. Jsem mu stále vděčný za to, že mi zachránil život. (Za pouhých pět dní po puči s jeho statečnou pomocí a obětavostí jsem byl už 2. března 1948 na svobodě v americké zóně Německa.) Zde chci novu připomenout jednu důležitou historickou věc. V neděli dne 29.2.48 mi Eda řekl, že mohu uprchnout se skupinou Jana Masaryka. Druhý den nato 1. března mi oznámil, že už to není možné, protože Jan Masaryk je hlídán asi 26 členy komunistické tajné policie. Když 10. března Jan Masaryk byl nalezen mrtv, usoudil jsem, že šlo o vraždu, nikoliv o sebevraždu. Zdůvodnil jsem to i ve své knize „Svědectví o puči“ (str. 494-496) - v níž jsem též podrobněji napsal o Edovi Hauptmannovi v kapitole „Zatýkáni, skrývání, útek“. Hlavní rys Edovy povahy byla přímočarost: obětoval se a riskoval svůj život, aby zachránil životy a svobodu těch, kteří byli ohroženi barbarským komunistickým režimem. V této činnosti s obdivuhodnou od-

vahou pokračoval až do svého zatčení v dubnu 1948, kdy plánoval útek i své ohrožené rodiny, což se mu už nikdy nepodařilo. Po zatčení, žalářování a krutých nelidských výsleších Na Pankráci, ve věznicí v Ústí nad Labem, v uranových dolech, koncentračním táboře Vikmanově, cituji aspoň několik vět z jeho dopisu, který napsal po svém dramatickém útěku z uranových dolů - už na svobodě, z uprchlického tábora Ulm v Západním Německu: „Po rozloučení u hranic s Tebou, Oto, jsem odejel do Prahy. Nikdo nic o ničem nevěděl. Práce se zdařila, jak to uznal i náš přítel důstojník pražské policie V.S. (nyní již mrtv, umučen komunisty). Pracovali jsme tehdy ve dne v noci, jezdil jsem stále pomáhat k útěkům. Dělal jsem zákraky pro lidi, kteří si to zasloužili. Hlavně, že jsme zachránili jejich životy... Jsem tu v táboře v Ulmu, po strašných utrpeních prožitých Na Pankráci v Ústí n/ L., v koncentračním táboře Vikmanově („navrát nežádoucí“). Odtahum jsem utekl. Byli jsme tři. Prchali jsme v trestaneckých šatech přes ruskou zónu, jednolho z nás Rusové zastřelili, dva jsme se probjovali...“

Při náhodné schůzce ve Washingtoně s generálem Sklenářem - Husineckým, který byl vězňen Na Pankráci s Edou, jsem se dozvěděl o nelidském utrpení Edově při krutých výsleších, při nichž nikdy nikoho neprozradil, i když byl zbit do bezvědomí a pak ho hodili zakrvaveného zpět do cely... Otřásající je Edovo svědectví o

výslechu své matky Barbory Hauptmannové, 70 let staré, nemocné ženy: „Přivedli ji do místnosti, kde jsem byl vyšetřován. Ptala se: „Prosím vás, kde je můj syn?“ - Nepoznala mne, protože jsem výslechy byl zmučen k nepoznání. Také moje žena Eliška mne při výslechu hned nepoznala. Proto jsem já sám oslovil, maminko! Matku však hrubě odstrétil... Maminka začala plakat a na mě nadávat... Z jejích očí jsem vycítil, že nic nevyzradila, s prosbou abych ani já nic nevyzrazoval... Stal jsem se tvrdší i za cenu utrpení...“

Eda po krátkém pobytu v Kanadě přesídil natrvalo v r. 1959 do Ameriky, usadil se v Seattlu, kde se ve svém oboru proslavil zvláštním procesem při výrobě známé Pražské šunky. Po marném úsilí získat svou rodinu z Prahy - (jen jeho synu Edovi se až po mnoha letech podařil útek do Ameriky) - našel posilu v novém manželství s Nad'ou, která mu byla velikou oporou v dobách nejtěžších, zvláště v době těžké a dlouhé nemoci. Děkujeme jí za její obětavou péči o Edu. Vyslovujeme jí, jakož i jeho synovi a jeho rodině, upřímnou soustrast nad ztrátou manžela, otce a dědečka, vzácného člověka a vlastence. Eda svou statečností, opravdovým vlastencectvím a hrdinskými činy nám zůstává vzorem a příkladem boje za svobodu. Za to mu patří naše díky, vděčnost a láska.

Milý Edu, nikdy nezapomeneme na krásné činy, které jsi ve svém plodném životě vykonal obětavě a nezištně pro jednotlivce i celý náš národ.

Milý Edu, nikdy nezapomeneme na krásné činy, které jsi ve svém plodném životě vykonal obětavě a nezištně pro jednotlivce i celý náš národ.

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme u odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Václav J. Vostřez:

Osmdesátka

Ing. Václava J. Zolmana

V kruhu rodiny v Chicagu, Illinois, USA se dne 7. dubna 1987 dožívá osmdesátí let, zaslouží krajaňský a exulantův pracovník Ing. Václav J. Zolman. Je tam známa zejména jeho dlouholetá činnost v roli předsedy Sdružení čs. exulantů a ve vydavatelství Hlasatele. Patřím k nejbližším spolupracovníkům oslavence již doma ve vlasti, ale i v současném exilu. Posílám mu tedy gratulaci za sebe i jménem jeho nesčetných přátel.

Přítel Zolman se narodil 7. dubna 1907 v Rožnově u Jaroměře v Čechách. Jeho otec byl dobrý, pokrokový hospodář a chovatel a r. 1911 koupil selskou usedlost v Rychnovku u Jaroměře, kde Václav vyrůstal. Na vyšší rolnické škole v Chrudimi maturoval r. 1927. Téhož roku nastoupil vojenskou přesněnou službu u jezdeckta ve Vysokém Mýtě a vrátil se jako záložní důstojník. V letech 1929-34 studoval na Vysoké škole zemědělské a lesního inženýrství při Českém vysokém učení technickém v Praze, kde dosáhl inženýrského diplomu. Koncem roku 1934 nastoupil jako vědecká síla do Svehlova mládežnického ústavu při Československé zemědělské akademii v Praze, jehož předsedou byl ministr zemědělství a

poslední parlamentní ministerský předseda Dr. Milan Hodža a generálním sekretářem vzácný a pracovitý Moravan Dr. Eduard Reich.

Před počátkem druhé světové války přestoupil Ing. Zolman k České zemědělské radě v Praze a byl ustanoven vedoucím konsultantem pro zvelebení zemědělské výroby v severovýchodním českém kraji, se sídlem v Hradci Králové. Když zásahem německých okupantů byla zrušena tradiční instituce ČZR a byl zřízen Svaz zemědělců a lesnictví, zůstal nadále u hradecké odbočky. Tehdy se nesmírně zasloužil o zachování hospodářských hodnot pro dobu poválečnou a zajištění výživy nejbližších vrstev obyvatelstva v těžkých letech válečných. Po ukončení války byl r. 1945 Svaz přejmenován na Jednotný svaz českých zemědělců. Komunisté a Národní fronta se obávali silné jednoty zemědělců, která se tradičně soustředila kolem hradecké odbočky. Použili tehdy všechny vlivy a násilím rozdělili kraj na tři oblasti. Společně s rolníky jsme se zoufale bránili rozdělení, ale byl to boj nerovný, který jsme museli prohrát. Boj ten vedl Ing. Zolman a po rozdělení byl jmenován přednostou oblastní úřadovny v Rychnově nad Kněžnou, pro území 12 soudních okresů. Tam byl i mým bezprostředním představeným až do komunistického puče r.

1948. Potom byl zdravý základ našich národů - rolnický stav - zcela vyvrácen. Pronásledování se však provádělo už dříve, za diktátorské vlády Národní fronty. Protest byl uskutečněn a formulován při manifestačních shromážděních zemědělců na Opěně, v Jaroměři, v Hradci Králové a při zakázaném sjezdu Selských jízdy v Nechanicích a pod. Nikdo se pak nedivil, že už 26. února 1948 byl Ing. V. Zolman telefonickým příkazem z Prahy zbaven úřadu a dán k dispozici pracovnímu úřadu. Byl jsem tehdy jedním z dalších tří úředníků - odborníků, jímž byla současně pozastavena činnost. Dnes podávám svědectví, že Ing. V. Zolman patřil k předním bojovníkům o zachování práv zemědělcům a o udržení svobody českého národa.

Na začátku roku 1949 byl přítel Zolman z politických důvodů zatčen, vězněn v Kartonzích a souzen Na Pankráci v Praze. Koncem r. 1949 se mu podařilo odejít do exilu. V uprchlickém táboře v Německu pomáhal exulantům jako zástupce Mezinárodní selské unie. Do Kanady emigroval r. 1950 a byl tam krajany zvolen předsedou kontrolního sboru ústředí Čs. národního sdružení a členem zemského výboru Cyrilometodějské ligy. Do Chicaga se přestěboval v roce 1956. Pracoval v oborech, kde se našla práce, až zakotvil jako správce golfového hřiště. Přes 80 klubů v okolí Chicaga používalo jeho služeb. I zde vyoral rovnou brázdou a je uznávaným odborníkem. Publikoval několik studií a článků o problémech půdy, vody, výživy a hnojení travních porostů - jak udržet porosty stále zelené a svěží. Ještě v letošním lednovém čísle o tom napsal odborný časopis doslova: „In the

1960's Chicago had crusader preaching pH neutrality and the importance of SOIL BALANCE. He cited the merit of sulfate of Potash, and the use of high calcium lime. Recently, his concern has been the salts in our irrigation water driving the pH-level upward. Now, twenty five years later, the professors at the Milwaukee seminar concede they are puzzled by these same issues. You are a good man, Václav Zolman.”

Drahý příteli Zolmane, přejeme Vám zlepšení zdraví, abychom se opět sešli na zasedání ústředního výkonného výboru Čs. republikánské strany v exilu a pak opět v říjnu na Národní pouti k Panně Marii v exilu v Lístě, III.

Po svém příchodu do pekla vyslovil Juri Andropov přání, zda by směl navštívit nebe. Pro jeho dřívější stav byl vyslyšen a se sv. Petrem domluven termín. Když Andropov stanul před branou nebeskou, dostalo se mu srdečného uvítání. „Udělej si pohodlí,” řekl sv. Petr. „Musím vyřídít jen několik maličkostí, jsem tu za chvíli.”

Zatímco Andropov čekal, rozhlédl se kolem sebe a objevil množství hodin, jejichž rafičky se pohybovaly různou rychlostí. Když se sv. Petr vrátil, zeptal se návštěvník, jaký smysl mají všechny ty hodiny. - „Každé hodiny symbolizují jeden stát, a jejich rafičky udávají rychlost, jakou se tam porušují lidská práva.”

„Ach,” řekl Andropov zaraženě, „a kde jsou sovětské hodiny?”

„Ano, psravně, sovětské hodiny,” zakýval sv. Petr, „ty jsou někdy tak rychlé, že je používáme v kuchyni jako ventilaci.”

DB.

Jiřina Fuchsová:
ANNUNCIATION

Zdravas Maria
Milostiplná

Bylo ti
Paní
necelých patnáct
V dále paměti
běžavé plátno stanu
Šárin smích rolničkový

Hle
počneš v životě
a porodíš syna
a nazveš jméno jeho Ježíš

Necelých patnáct
A Josef
Co Josef

A bude kralovati v domě Jakubové
na věky

Dvě tmavé oči
před hostem sklopené

Kterak se to stane
když může nepoznávám?

Moc nejvyššího zastání tě
Co se z tebe narodí
sloutí bude Syn Boží
Nemožná není u Boha nízádná věc

Josef
Co Josef

Světlo
lící se okénkem na podlahu
do očí vzlíná

Okno
a světlo

Nespěchá
nebeský host

Dvě tmavé oči
k podlaze sklopené

A Josef Josef

A pak jsi šeptla:

Staň se!

1986

1907 — 7. DUBNA — 1987

SRDEČNĚ UPŘÍMNĚ BLAHOPŘÁNÍ

našemu starostlivému tatínovi a mému drahému manželovi

ING. VÁCLAVU ZOLMANOVI
z Berwynu

vyslovujeme i v našem krajaňském tisku z hluboké vděčnosti za to, že i v naší nové vlasti nám při svém těžkém začínání vybudoval nový spokojený domov. Zachovej Tě nám, drahý táto, dobrotivý Bůh, ještě dlouho při zdraví!

Tvá milující manželka Otílie,
Václav Zolman a
Dr. Josef Zolman, synové.

Vroucí vzpomínka

Jak ten čas letí! letošního 14. dubna tomu bude už rok, kdy nám z našeho rodinného kruhu odešel můj milovaný manžel a pečlivý otec rodiny

Louis MARKECH
z Countryside, II.

Rodem byl od Piešť'an na Slovensku a když nám vloni odešel na Boží zavolání na věčnost, bylo mu teprve 57 let.

V sobotu 11. dubna 1987 bude za spásu jeho duše sloužena mše sv. v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero (2414 S. 61 st Ave.)

Všem, kdo jej znali, a kdo si s námi na něho vzpomenou v tiché modlitbě ze srdce upřímně děkují.

JOSEFKA, manželka
jménem celé rodiny.

Režisér Menzl v San Franciscu

Film a. filmaře opět na amerických obrazovkách

V letech 1964-68 se československý film dostal na světovém fóru do popředí, ale jen na krátkou - jakoby bleskem ozářenou chvíli. To bylo v období tzv. politické liberalizace, skupiny mladých talentovaných umělců využily okamžiku k natočení originálních filmů. Začátky kinematografie byly ve svobodném Československu po 1. světové válce sice slibné, ale pak nechal Anglie, Francie a SSSR Československo Hitlerovi zničit, a za tzv. Protektorátu čes. filmová produkce jen přežívala pod přísnou cenzurou nacistů. Po 2. světové válce osvobozené Československo už skutečně svobodně nikdy nebylo, protože si je Stalin držel na řetěze, aby mu „neuteklo“, a po komunistickém puči z konce února r. 1948 se veškerý život pod diktaturou proletariátu radikálně změnil a tím se dostal i čes. film jen do stojatých vod. Ty se pak ke konci vlády Novotného začaly pomalu hybat a v krátkém období tzv. Pražského jara do nich začala proudit pramenitá voda zručivých horských potoků a říček, která proudila k novému - i když jen krátkému bujaremu životu zvláště čes. filmové umění.

Jména jako Miloš Forman, Ivan Passer, Jan Němec, Věra Chytilová a Jan Kadar byla tehdy dobře známá majitelům biografů na celém světě. Živě se debatovalo o filmech jako „Lasky jedné plavovlásky“, „Hoří, má panenko“, „Intimní osvětlení“ a „Pátý jezdec je strach“, dělaly se jejich recenze a kopie. Některé výtvoř jako „Obchod na hlavní ulici“ obdržely dokonce cenu Akademie jako nejlepší produkce v kategorii cizojazyčných filmů.

Jiří Menzel si dobře vzpomíná na toto období. V roce 1966, když mu bylo teprve 28 let, byl početěn cenou Akademie za svůj film „Ostře sledované vlaky“. Tehdy se vývoj budoucnosti Československa zdál slibný. Západ hleděl nadějně k čes. filmu a očekával od jeho filmařů nové iniciativy, zatímco vláda Alexandra Dubčeka se pokoušela utvářet nové politické klima svým ošemetným pojmem „socialismus s lidskou tváří“.

Už za pouhé dva roky však byl této euforii učiněn rázný konec. Sovětská vláda, která se cítila ohrožena pokusem o svobodu na své západní hranici poslala do Prahy své tanky, v armádě z

Varsavského paktu, aby se nezdálo, že svobodmilovné Československo okupuje, svrhla Dubčekův režim a skončila to nadějně Pražské jaro. Některé přední a špičkové talenty čes. filmového umění, zejména Forman, Passer a Kadar, uprchly na Západ. Ti pak, kteří se rozhodli zůstat, jako Menzel, prožili pak léta politického očištění.

Nyní - 21 let po natočení filmu „Ostře sledované vlaky“ se o Menzloví opět začalo mluvit. Jeho poslední film „My Sweet Little Village“ (s českým názvem „Moje malá vesnička středisková“), elegická komedie o venkovském životě v dnešním komunistickém Československu, byl v Americe příznivě přijat. Nyní se Menzel opět objevil v USA. Poprvé zde byl v r. 1979, kdy jeden z jeho filmů byl předváděn na filmovém festivalu v San Franciscu. Tentokrát jsme jej navštívili. Skryt ve svém pohodlném pokoji v Beverly Hills Hotelu mluvil s pomocí tlumočnicka o zaslé slávě šedesátých let a o tom, jak se dělají filmy v dnešním přísné doktrinářském Československu.

Štíhlý Menzl s brýlemi na nose, neformálně oblečený do jeans a lehkého kabátu, nám řekl: „Filmy šedesátých let vznikly shodou zvláštních okolností. Tehdy u nás existovala jakási politická liberalizace, která nám dovořila navázat na naši starou tradici, ze které jsme vyšli. V české literatuře a v divadle jsme se u nás doma vždycky vyjadřovali s jakýmsi humorem, protože jsme neměli svobodu mluvit otevřeně. Protože jsme nikdy neměli opravdovou nezávislost - kromě dvaceti let První republiky - vždycky jsme byli ke všemu skeptičtí. Nikdy jsme si nevážili povrehnouti zdání a oficiálních názorů. Vždycky jsme se snažili vidět skutečnost takovou, jaka je, a dívali jsme se na ni s humorem. Pro vás je humor salonní záležitostí, avšak pro nás je samozřejmou denní věcí, chceme-li přežít.“

Menzl přičítal mnohé ze stylu čes. filmů šedesátých let jednak vlivu nové francouzské vlně,

jednak vlivu amerických průkopnických filmů, jako byl např. „Shadows“ od John Cassavetes. A Menzel dodal: „Československo je malá země, která využívá všech vlivů, které jsou zvláště v dnešní situaci po ruce.“

Po nějakou dobu tyto vlivy byly v Československu vylučně sovětské. Po sovětské invazi nebylo Menzloví pět let dovoleno dělat filmy. Umělci, kteří uprchli na Západ, jako Forman, Passer a romanopisec Milan Kundera, jako by neexistovali; jejich jména byla v Československu vypuštěna z učebnic a jejich díla jsou zakázána. Když se na začátku tohoto desetiletí Forman vrátil do Prahy, aby tam natáčel některé záběry amerického filmu „Amadeus“, vyznamenaného několika Oscary, jeho pobyt tam byl přísně vymezen a úřední sdělovací prostředky sotva přiznaly jeho přítomnost v zemi. Stejně se tam dostal jen proto, že už byl na Západě známý svými filmy.

Menzl tvrdil, že zůstal v Československu, protože to je jeho domov, a protože se domníval, že se věci zlepší. „Kdyby každý chtěl jít tam, kde by mu bylo příjemně, všichni Eskymáci by se asi přestěhovali do Kalifornie. Podmínky se však poněkud a zvolna zlepšily a tak mi je opět dovoleno pracovat ve filmu.“

Ve skutečnosti Menzl mohl pokračovat ve své filmové kariéře už od začátku sedmdesátých let, avšak ne tak, jak by si býval přál. Proto byl zaměstnán jako ředitel divadla a jako filmový herec. Jeho filmy, zhotovené před „Moje malá vesnička středisková“, byly většinou určeny pouze pro „domácí spotřebu“ Jeho poslednímu filmu, který se ihned stal jedním z nejlepších „taháků“ v dějinách současné československé kinematografie, se dostalo otevřeného přijetí nejen ve Spojených státech, ale hlavně doma, v jeho vlasti, takže se čes. úřady rozhodly poslat tento film do letošního mezinárodní soutěže americké Akademie, která uděluje nejlepším filmům ceny a účast na různých filmových festivalech.

Menzl pak ještě řekl o svém posledním filmu toto: „Tento film je určen hlavně pro českou spotřebu; je tam mnoho subtilních vtipů, kterým američtí diváci nebudou rozumět. Když například jeden herec v rozhovoru prohodí: Tato země je jako říše pohádek; čes. divák ví, že to je neviný žertík a hrozně smutná realita, zabalená do vtipu.“ A je to právě tento neviný způsob kritiky domácích poměrů, vyjádřený touto subtilní komedií, který v poslední době vzkřísil Menzlovy talenty a dává mu pocit životní naplně.

Nalézt práci není prý pro něho problémem. „Jediný problémem v čes. přítomnosti je nalézt přijatelný text, aby obstál před oficiální cenzurou. V Československu jsou totiž skuteční spisovatelé velmi špatně placeni.“

Menzl nám ještě řekl, že kdyby chtěl - mohl by dělat filmy také na Západě. Čs. režim by mu to dnes už dovořil. To by prý nebylo problémem. Čas od času mu také skutečně někdo na Západě nabídne, aby něco režíroval, ale doposud ty nabídky nedostaly žádnou konkrétní formu. Vše zůstalo dodnes neurčité a jaksi v pološeru. To mu však nevadí. Jeho hlavním problémem je prý to, že dosud neměl příležitost poznat dikladně dnešní americkou a vůbec západní mentalitu, takže neví, jak by na jeho nápady reagovala.

(Podle článku Lewise Beale z Los Angeles Daily News.)

A teď ještě alespoň několik poznámek k filmu „Moje malá vesnička středisková“, který byl už také promítán u nás v

Chicago. Většina exulantů, kteří se o tom dověděli, jej asi sledli. - „To se nasmějete, Father, pojd'te s námi!“ A tak jsem šel, docela rád. Opravdu jsem se zasmál, protože těch vtipných řečí a tragikomických situací je v tom filmu habaděj. Navíc i naše hudba, písničky, hodrá mluva a libivá středočeská krajina. I ten, kdo v Československu za komunismu nežil, ale ví, co komunismus je a o dnešních poměrech „doma“ je informován, musí ihned pochopit, proč se ten film stal ihned v Československu všude ohromným úspěchem. „Nastavuje jim zrcadlo“, a vtipnou „tajenkou“ jim nahlas říká, co už všichni dávno vědí a hlavně cítí. V jednání stále ještě šiperné habičky jsou věrně zachyceny ještě všechny „staré ctnosti“ našich dobrých lidí na venkově a dokonce se chce zdát, že většina do těch různorodých charakterů solidárně drží dohromady, aby si jeden druhému nedělal život zbytečně těžší než už je. - Úplně osvěživé diváka rozesměje úsečný dialog habičky s nově přichozím návštěvníkem do vesnice - s akademickým malířem, který je „na honbě za motivem“ starých chalup, které chce ještě honem zachytit na plátno - (J. Smoljak, který též napsal k filmu scénář) - když mu na jeho oslovení „teta“ ihned odsekne: „To jsem ani nevěděla, že mám na světě někde už tak velkého synovce! A copak jste už zapomněl, jak má slušný člověk starou osobu pozdravit!“ Malíř se tedy ihned zvedne, postaví se, a než se optá na možnost ubytování ve vesnici, osloví ji - namísto „teta“.

(Dokončení na str. 14)

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čes. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

CHCE SI DOPISOVAT

62 letá vdova exulantka z roku 1949, by si ráda dopisovala se slušným mužem českého, anebo slovenského původu - vzdělání není překážkou.

Odpověď prosím zašlete do redakce Hlasu národa pod značku:

„Pražáčka“.

Prestížní Barrington & Severozápadní předměstí

Příjd'te bydlet do zelené,
dýchat čerstvý zdravý
vzduch, vyhněte se rušné
dopravě. Pohodlné vlakové
spojení.

Starck Realtors slouží
severozápadu nejlépe.
Mluví též česky.

Call LIBBY 381 - 0500

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

Režisér Menzl

(Pokračování ze str. 13)

komunistickým výrazem „soudružno“. - A ta dobrá žen mu stejně úsečně odpoví: „No tak tuhle moderní slušnost od Vás zrovna nežadám, na té si nijak nepočím, ale byt Vám na několik dní seženu.“ Kromě obou hlavních postav filmu - šoféra JZD a jeho trochu mentálně zaostalého závozníka, je tam velmi kladným charakterem místní lékař, kterého hraje výborně starý Rudolf Hrušínský. Budou-li ten film ve vašem okolí někde promítat, jděte se na Hrušínského tátu - syna a vnuka podívat. Kromě mnoha jeho jiných průpovědí vás určitě rozesměje jeho pobrukování v rozbitém emběčku melodie písně „Bývali Čechové...“ se zaběrem, jak jeho auto táhne za sebou nákladní auto družstva JZD. - Samozřejmě, že by takový film nebyl filmem, kdyby v něm nebyl sex a manželská nevěra. Tož tedy - i toho je tam dostatek.

Pak je tam na hřbitově vedle kostela i jeden „funus“ se zpěvem písně „Zasvit' mi, ty slunko zlaté...“ a s mladým farářem v pluvíálu a baretu, který kadidlem vykuřuje nebožtíkovu rakev a svěcenou vodou vykropuje hrob. - Tak tedy, tu to máte, vy věřící i nevěřící! Církev je v Československu svobodná, nikdo na ni nenadává, ale není už na nic jiného, než na vyměnění a pochovávání zemřelých, když si to výslovně před smrtí přáli. Jinak se o ni nikdo vůbec ani nezajímá.

Česká děvčata jsou samozřejmě nejhezčí. Plzeňské pivo - správně chlazené - nejlepší, a když si můžeme vyudit sami z nějaké zabíjačky klobásy, vykřmí králíka a holuba, chleba, brambory, knedlík se zelím se už seženu... Na ty různé podrazy vysoce postavených stranických pánů stejně nestačíme, a tak hlavně když přežíváme. To ostatní si už asi domyslíte. Velikým kladem jednání těch několika vesničanů je upřímný soucit s tím zaostalým mladým závozníkem, kterého mají upřímně rádi a nakonec si pro něho pošlou šoféra s nákladním autem až do Prahy, kam jej „přeložil“ jeden „stranícký orgán“, aby si mohl přivlastnit jeho starou chalupu zděděnou po rodičích.

A tak jsem, abych Vám, milí čtenáři, pravdu řekl, odcházel z toho filmového představení - po všem upřímném smíchu - tak trochu posmutnělý. Kromě těch starých dobrých ctností ... ta nesvoboda doma mladší generace úplně přeměnila...

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPIŠNA ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Dohoda by znamenala pro Církev zpronevěřit se Božimu poslání.

Sudte sami, druzí katolíci, po zjištění těchto skutečností, byli stát nějak Církvi poškozen, či je-li tomu právě naopak! Vždyť celá záležitost dohody Církve se státem by byla vlastně bezpředmětnou, kdyby nebyl stát Církev poškodil dříve a zbavil ji většiny práv!

Celé to organisované volání po dohodě by bylo zcela zbytečné, kdyby vládní činitelé předem o vlastní újmě nebyli zasáhli ještě před zahájením jednání do církevních svobod a práv a tímto jednostranným zásahem nevytvořili sami bolestnou situaci, v níž byla Církev již dříve zbavena toho, co mělo být předmětem dohody, takže ve skutečnosti byla připravena o všechny možnosti úspěšného jednání a postavena před volbu: podrobit se diklátu nebo pronásledování.

Přes tyto bolestné skutečnosti byl československý episkopát vždy ochoten vyjednávat a vskutku vyjednával svými delegovanými zástupci, přinášeje krajní oběti, aby dosáhl aspoň v nejpodstatnějších věcech nějaké úpravy záležitostí a aby zabezpečil svým věřícím nejzákladnější podmínky náboženského života.

Zjistil však vždy s velikou bolestí, že přes všechnu jeho dobrou vůli nemůže se tak státi leč za cenu nejen zásadních ústupků, nýbrž i za cenu zneužití Církve proti jejímu Božskému poslání. Při tom po celou dobu, v níž jednání probíhalo, bylo namozte proti Církvi postupováno stále nepřátelsky, čímž byla důvěra biskupů v úspěch jednání soustavně podlamována

Položte si nyní, druzí katolíci, sami otázku: mohli jsme my, biskupové, býti s tímto vším spokojeni a přistoupit na každý požadavek, i když byl v rozporu s přirozeným a Božím zákonem? Mohli jsme před svým věřícím lidem a před celým světem schváliti každý vývoj, i když se nesrovnával s duchem nauky Ježíše Krista? Věru, rádi »dáváme císaři, co je císařovo«, ale nebylo možno obětovati to, co patří Bohu, poněvadž »poslouchatí sluší více Boha než lidi« (Skutky Ap. 5,29).

Biskupové jsou falešně nařčení.

Tento negativní postoj státu vůči Církvi nelze ospravedlnovat ani tvrzením, že biskupové odmítli jasné prohlášení loyality vůči republice, neboť toto tvrzení neodpovídá pravdě. Prohlašujeme, že jsme vůči republice byli vždy loyální, zdůraznili jsme to již několikrát a vyplývá to i z přísahy republiky, kterou jsme složili při nastolení svého úřadu. Loyální postoj k republice je tedy pro nás samozřejmostí a jistě své přísaze věrni zůstaneme.

Proto jsme žádali vždy i na svém duchovenstvu, aby se zdrželo každé politické akce, tedy tím spíše akcí ilegálních a protistátních. Nemůžeme však mlčet k hrubému porušování práv Církve svaté a zneužívání politické moci proti ní. Hájíme-li tedy, jak je naší povinností, právo Církve svaté, nechceme tím nijak poškozovati zájmu státu. Právě naopak, činíme to v zájmu státu samého a pro blaho národa. Nejbolestnější při tom všem je, že nemáme žádné možnosti obhájit se proti hrubým a nepravdivým útokům.

Dějí se všemožné pokusy vyřaditi nás z pastýřského úřadu úplně a řízení Církve si osobují lidé nevěřící, lidé od Církve odpadlí a takoví, kteří nemají žádného práva, žádné kompetence a žádného církevního poslání. Již nám nezbyvá nic jiného než vyčerpati své energie a mařiti čas ustavičnými protesty a zákroky proti zabírání církevních instiucí, škol a klášterů, proti deptání všech církevních práv a náboženských svobod; protesty, na které nikdo neodpovídá, jichž nikdo nedbá a které nemají žádného praktického účinku.

Nejde tedy v celém tom dnešním dění, jak bylo již řečeno, o nedostatek kladného postoje Církve ke státu, nejde ani o žádnou reakci. Neboť vládní forma a uspořádání společenského života není hlavním předmětem našeho zájmu. Nás musí zajímat to, je-li taková forma příznivá rozvoji náboženského života a je-li možno takovou společenskou přestavbu uvést nějak v soulad s naukou Ježíše Krista.

Nejde ani o příklon ke kapitalismu. Vždyť víme, že ani liberální kapitalistická společnost neodpovídá ideálním křesťanství a kapitalismus byl Církvi několikrát odsouzen. Vy sami víte nejlépe, že nynější vaši biskupové kapitalisty nejsou. A jistě by se jim vedlo dnes lépe, kdyby byli ochotni voliti cestu Jidášovu. Přejeme našemu pracujícímu lidu všechny sociální vymoženosti i zlepšení sociální úrovně; přejeme si jen, aby se jeho životní úroveň skutečně zlepšovala a aby úměrně se vzrůstající hmotného blahobytu byly vytvářeny i podmínky pro zdokonalení mravního a náboženského života.

Poslání biskupů znemožněno zvlášť rozkolnou »Katolickou Akcí«.

Vážnost doby nás však nutí k naprosté věrnosti k zásadám a k důslednosti v jednání. Jde vpravdě o soustavné a dobře plánované a důsledně prováděné pronásledování Katolické Církve v Československu.

Na tom ničem nezmění ani resoluce, odhlasovaná podle předem stanoveného plánu, na schůzi tak zvané »Katolické Akce« v Obecním domě v Praze dne 10. června 1949, i když se v ní slibuje věrnost Církvi svaté, uznání sv. Otce za její viditelnou hlavu a podrobení se mu ve věcech týkajících se víry, mravů a církevní disciplíny a uznání pravomoci biskupů ve věcech víry a mravů. Schůze tato, tajně připravovaná, svolána byla mimo vědomí a proti vůli biskupů a její cíl byl jasný: znemožnit ještě více pravomoc a vliv biskupů. Vždyť byla oběslána převážně placenými delegáty, vyslanými od Akčních Výborů, delegáty, kteří namozte nevěděli vůbec, oč jde a netušili, že jejich podpisu na presenční listině bude zneužito pro tak zvanou »Katolickou Akci«.

Z toho důvodu sbor biskupů na konferenci konané dne 15. června 1949 byl nucen prohlásit, že tato tak zvaná »Katolická Akce« není akcí katolickou, nýbrž hnutím rozkolným a že každá účast a spolupráce na ní musí být stíhána církevními tresty. Inspirátoři a svolávatelé upadli již *ipso facto* do exkomunikace, to jest byli vyloučeni z Církve podle can. 2334, odst. 2 a can. 2331 § 2. Zákoníku církevního práva. Neboť celá akce je namířena proti jednotě Církve a církevní kázní.

Podobným způsobem, jak shora uvedeno, zneužito bylo i podpisu mnoha duchovních jako projevu souhlasu s tak zvanou »Katolickou Akcí«, neboť nevěděli ničem o jejím poslání a podpisy jejich byly vylákány namozte pod zcela jinými hesly, jako že jsou pro spravedlivou dohodu, pro zachování církevních práv, pro vyučování náboženství na školách, pro uznání sv. Otce jako viditelné hlavy Církve, při čemž nechťeli podnikati ničem proti vůli ordinářů; naopak, chťeli podporovati jejich snahy pro uskutečnění dohody tak, aby odpovídala zájmům Církve ve smyslu církevních předpisů. Tito kněží dali tedy své podpisy většinou oklamání a pod nátlakem; nejednali ani vědomě, ani dobrovolně a zachovávají samozřejmě věrnost Církvi svaté, oddanost svým biskupům, jak mnozí již soukromě i veřejně prohlásili.

Jména mnohých pak byla uveřejněna zcela bez jejich vědomí, ano i proti jejich vůli a protestům.

Katoličtí biskupové tedy pro budoucnost upozorňují, že každý pokus o založení diecézních, krajských, okresních nebo farních tak zvaných »Katolických Akcí« je církevně zakázán a duchovní i laici, kteří se zakládání takových akcí osobně zúčastní nebo vstoupí do jejich výborů, či přijmou nějaké funkce, budou tím samým vyobcováni z Katolické Církve.

Také tak zvané »Katolické Noviny«, vydávané výborem »Katolické Akce«, postrádají samozřejmě schválení biskupů a nelze je považovat za katolické. Je tedy jejich čerba i přechovávání a rozšiřování církevně zakázáno.

Duchovenstvo si musí být také vědomo, že nařizení, vydávané konsistořemi pod národní správou, jsou nejen církevně nezávazná, nýbrž že je ve svědomí zavázáno dodržovati jen ta nařizení a odvolání, o nichž jsou bezpečně přesvědčeni, že jsou vydána příslušnými ordináři. Jako zodpovědní představitelé Katolické Církve v československé republice cítíme samozřejmě tíživou zodpovědnost za vývoj náboženských událostí v našich vlastech a nezastíráme si, že nadešla rozhodující chvíle velikých zkoušek pro naše drahé věřící i pro naše věrné duchovenstvo.

Má-li však býti, jak se říká, hlavním cílem všeho toho, co se nyní proti československým katolickým biskupům všemi prostředky organizuje, přiměti je k spravedlivé dohodě mezi Církvi a státem, pak prohlašujeme, že bylo celé toto tažení zbytečné. Českoslovenští katoličtí Ordináři měli a mají sami největší zájem, aby k upřímné a spravedlivé dohodě mezi Církvi a státem došlo a nepřestávají se modlit na ten úmysl.

Přejí si však, aby došlo k opravdové dohodě, na jejímž podkladě by Církev mohla rozvinouti veškerou svou bohatou činnost a uplatniti celý svůj mravní vliv ve prospěch státu a jeho lidu. Chťeji, aby katolíci mohli uplatnit svobodně svůj světový názor a dle něho zaříditi svůj život, neboť náboženství má ovládat veškeré jednání člověka. Nepřejeme si však, aby se Církev stala pouhou služkou státu, čili nositelkou jiného světového názoru pod křesťanskou náboženskou rouškou.

Biskupové si přejí dohodu, nikoliv diktát.

(pokračování přístě)

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, III. - 2414, S. 61st Ave.

**Následná konference ve Vídni
ve věci dodržování
Helsinské dohody
před velikonočním odročením
a poznámky vedoucího kanadské
delegace velvyslance
William Bauera**

Při jednání o nových návrzích dne 20. března t.r., které byly buď předloženy nebo spolusponzorovány československou delegací ve věci kulturní svobody, případně vztahem mezi kulturou a mírem, kanadský delegát, velvyslanec William Bauer, ve své poznámce k věci připomněl nedávný proces v Praze s členy t.zv. Jazzové sekce, ve kterém Karel Šrpa, předseda sekce, byl odsouzen na 16 měsíců vězení a jeho zástupce Vladimír Kouřil na 10 měsíců vězení - právě pro svoji kulturní činnost. Velvyslanec Bauer k tomu dále poznamenal toto:

„We were told last week by the leader of the Czechoslovak delegation that these people had acquired funds illegally. As we understand it, however, the illegality consisted of holding concerts without the permission of some anonymous bureaucrat, of publishing - with the proceeds of concerts - books which could not be published legally because the Czechoslovak government believes it is not appropriate for people of Czechoslovakia to be trusted to read literature (or, indeed, to listen to music), which

has not been approved by this same anonymous bureaucrat and the hundreds of others like him. We ask our-selves, whether this attitude, this heavyhanded suppression of culture, shows any real concern for the dissemination of European culture. Given all what is happening around us in these days, we are not surprised that one respected international journal, in reporting the case, referred ironically to „jazznost”. All of us here, I am sure, understand the allusion.”

V další části svého projevu se velvyslanec Bauer zmínil o tom, že některé západní časopisy nebo komentátoři o odsouzení Karla Šrpa a Vladimíra Kouřila referovali jakoby se bylo jednalo o „mírné” tresty. Velvyslanec Bauer k tomu řekl doslova toto:

„In passing, Mr. Chairman, I would note that some commentators have referred to the sentences as „lenient”. This judgement depends, I suppose, on one's perspective, but I personally would find either 16 months or 10 months in jail something less than lenient, especially if I were forced to serve that sentence because I performed at some concert or published some books...”

V další části diskuse o nových návrzích, sponzorovaných nebo předložených Československem, velvyslanec William Bauer měl tuto

připomínku:

„When the time comes for us to comment on Proposal WT-77, co-sponsored by Czechoslovakia, which deals with the relationship of culture with peace and progress, we will have some questions to ask in connection with the Jazz Section case. For we agree with one Czechoslovak citizen and writer, who concluded that.... respect for human rights is the fundamental condition and the sole genuine guarantee of true peace. Suppressing the natural rights of citizens and people, does not secure peace - quite the contrary, it endangers it. A lasting peace and disarmament can only be the work of a free people... This is the considered opinion of Vaclav Havel... I hope that the authorities in Prague will ponder on these thoughts, when the verdict against the Jazz Section members is appealed, and show us, that they have begun to recognize the true value of European creativity and culture, and the strength they can derive from allowing their citizens to join the rest of us who share in its exercise...”

**PROJEV VEDOUČÍHO
BRITSKE DELEGACE,
VELVYSLANCE
LAURENCE O'KEEFE
VE VĚCI
KULTURNÍ VÝMĚNY**

V diskusi o kulturní výměně a

předložených návrzích na toto téma promluvil také 20.3.87 vedoucí delegace Velké Británie, který se zmínil o soudním procesu s členy t.zv. Jazzové sekce těmito slovy:

„And, finally, Mr. Chairman, is there no possibility that the persecution of young artists will cease elsewhere on the continent? The distinguished representative of Belgium today, on behalf of the twelve members of the European Community, has expressed strong views on the continuing legal harassment of some members of the Jazz Section in Prague. These are views, it goes without saying, with which my government is wholly associated. I would like today to draw particular attention to the passage of the judge's verdict, which acknowledged the artistic merit, the serious purpose, of the work with which these young people are associated... My delegation, like others, has heard the assurances from the highest levels of the Czechoslovak government that it shares the new thinking so eagerly proclaimed by General Secretary Gorbachov. My delegation has also heard of decisions to put off the trial of others in Prague whose only crime seems to be that of disagreement with policies now widely discredited. All this is welcome news. I can only express the hope that among the first fruits of such thinking will be a decision to cease the practice of using the courts as an instrument for political persecution altogether.”

-afa-

WEDDING PLATE

Bone China

*Individually handcrafted
for the happy couple*

A GIFT TO LAST

Send for FREE illustrated
details to:

TITLES

P.O. BOX 411

Cedar Rapids, Ia. 52406-0411
or ☎ (319) 362 - 8968

BIRTH PLATES

FOR BABY OR ANY AGE

*Individually handcrafted in
porcelain (A Gift To Last)*

Send for FREE illustrated
details to:

TITLES

P.O. Box 411

Cedar Rapids, IA
52406-0411

or Telephone
(319) 362 - 8968

**The Lithuanian Opera
Present Smetana's opera
The Bartered Bride
at Morton East High
School in Cicero,
on Saturday, April 25th
& Sunday, April 26th**

The Lithuanian Opera will celebrate its 31st Anniversary with performances of Smetana's comic opera THE BARTERED BRIDE, sung in Lithuanian, on Saturday, April 25th at 7:00 PM and Sunday matinee, April 26th at 3:00 PM at Morton East HS Chodl Auditorium, 2423 S. Austin Blvd., Cicero, IL. This delightful musical painting depicts Czechoslovakian rural life, full of that country's exuberant folk music and colorful dances.

The cast is as follows:

MARIE - Daiva Mongirdaite, Soprano; JENIK - Darrell Rowader, Tenor; VASEK - Bronius Kazenas, Tenor; KECAI - Gregory M. Frank, Bass; LUDMILA - Egle Rukstelyte - Sundstrom, Soprano; KRUSINA - Algerd Brazis, Baritone; HATA - Grazina Stauskas, Mezzo-Soprano; MICHA - Marius Prapuolenis, Baritone; ESMERALDA - Audrone Simonaitis-Gaiziunas, Soprano; RINGMASTER - Julis Savrimas, Tenor; INDIAN - Marius Prapuolenis, Baritone. Lithuanian Opera Chorus and Orchestra Conductor - A. Robert Kaminskas Stage Director - Peter Amster Lighting and Scenery Director - Dennis Mae

Tickets may be ordered by mail, phone or in person at GIFTS INTERNATIONAL, 2501 W. 71st. St., Chicago, IL 60629. Telephone: 471-1424. The box office will open two hours prior to each performance. You are invited to the dress rehearsal on Thursday, April 23 at 7:30 PM. Photos are permitted.

Contact:
E. Rukstelyte - Sundstrom
621-8684 or 366-9175
7622 Polk Street
Forest Park, IL 60130

English, French, Czech,
German, Spanish
TRANSLATION SERVICES
Charles J. Opatrny, M.B.A.
Member of A.T.A. -
American Translators Association
P.O. Box 411 Telephone
Cedar Rapids, Iowa 52406
(319) 362 - 8968

**MAIL ORDER
NOVINKA**

Přímý import z Československa. Chodská keramika a velikonoční malované kraslice malé i velké -(na skořápkách slepičích i husích vajec.) Napište si na lístku o katalog s ceníkem.

Nikde jinde tak lacino nenakoupíte!

**E. KETTNER
ENTREPRISES
27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL. 60190**

**STANLEY STAWSKI
DISTRIBUTING CO.**

**Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors**

Znamé oblíbené pivo "Gösser" z Ra kouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dlehu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou radu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodávaný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

**RE/MAX PARTNERS REALTORS
7002 záp. Čermáková tř. v Berwynu
☎ 484 - 2300**

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Hodláte-li se přestěhovat do jiného státu, ochotně, odborně a rádi Vám posloužíme, protože máme odbočky ve všech státech americké Unie a v Kanadě.

U nás stále platí baťovské heslo:

„NÁŠ ZÁKAZNÍK - NÁŠ PÁN!”

CLEVELAND, OHIO, NEWS
KARLIN HALL

— POLISH DAY —
Saturday, April 11th, 1987

Polish Snacks Available

**MUSIC BY FRED ZIWICH
From 7:30 P.M.**

Donation \$3.00

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

PERSECUTION OF CHRISTIANS IN THE SOVIET UNION

We read and hear a great deal about "prisoners of conscience" in the Soviet Union. These are almost always people of Jewish heritage.

The same apparent one-sidedness appears with respect to emigration. We are reminded constantly of the restrictions placed on Jewish emigration from the U.S.S.R. But have you ever heard of any objections to Soviet policies prohibiting Christian emigration.

This is not to denigrate the publicity given to the problems of

Soviet Jews. Jews and others in the free world are to be commended for keeping this issue before the conscience of the world.

Rather, we would bring to the attention of Christians everywhere that their brethren are bearing the brunt of religious persecution in the Soviet Union, and it is up to free world Christians to highlight the plight of Soviet Christians.

Even Jewish dissidents in the Soviet Union are at a loss to understand why Christians in the West are not speaking out for their Christian brothers.

The Congressional Record of July 31, 1986, page H5225 carries a five-page listing of Christians imprisoned for their faith from just one group, the Pentecostal Church in the U.S.S.R.

Although the Soviet Constitution pays lip service to religious freedom, such has not existed since the Bolsheviks took over Russia in 1917.

The official-policy, the Soviet

Constitution notwithstanding, was and is atheism. In spite of a seventy-year program calculated to eradicate religion from Soviet life, there are today some 100 million religious believers in the Soviet Union.

According to Congressman Jack Kemp, a member of the International Parliamentary Group for Human Rights in the Soviet Union, "There are 52 million Christians, 45 million Moslems and 2.5 million Jews in the U.S.S.R."

It is amazing yet inspiring to learn that in spite of arrests and trials, raids of homes, confiscation of New Testaments, bibles, cassettes of sermons and recorders, children taken from Christian parents, disruption of services by the police and KGB, imprisonment in psychiatric hospitals, and beatings of prisoners — religious faith remains strong among Soviet Christians.

Persecution of Christians in the U.S.S.R. has occurred in waves. Lenin and Stalin used the League

of the Militant Godless during the 1920's and 30's. But World War II saw Stalin using religion to bolster the war effort.

From 1959 to 1963, Khrushchev launched a major campaign which led to closing many churches. By 1981, the Central Committee of the Communist Party became convinced that the persistence of Christianity was becoming a security threat. Since then a new campaign against religious people has been launched.

The government is jamming religious broadcasts from the West and regularly confiscates any religious material and Bibles brought into the country. And, as pointed out previously, arrests and harassment of Christians have increased.

Why, in spite of such persecution, has Christianity remained a vital force in the atheistic Soviet Union? Because Christianity continues to inspire the faithful. Communism has utterly failed to be a substitute religion.

CZECH CLUB DANCE SCHEDULE

Home of the
K.J.T. #111 & K.J.T.Z. #108
4930 Military Parkway - Dallas,
Texas 75227, Phone 381-9072

ACTIVITY CALENDAR

April 11, thru June 27, 1987
April 11, 1987 - Saturday: Country & Western Nite, CZECHMATES. Special door prizes to be given away, Tickets to Mesquite Rodeo.
April 25, 1987 - Saturday: 11th Annual Polka & Waltz Festival, JODIE MIKULA. Doors open 5:00 PM, Mass 6:00 PM, Dance 8:00 PM til 1:00 AM.
April 26, 1987 - Sunday: VRAZEL. Doors open 11:00 AM, Dinner 12:00 Noon, Dance 1:00 PM til 6:00 PM, Sandwiches available after 2:00 PM, ADMISSION PRICE EACH DAY - \$5.00-adults & \$2.50 Teens.
May 9, 1987 - Saturday: Mothers Day Dance, CZECH

HARVESTERS. Mothers ONLY receive flowers at the door.

May 23, 1987 - Saturday: Memorial Day Dance, COUNTRY BOYS OF ENNIS.

June 13, 1987 - Saturday: Summer Celebration, VRAZEL POLKA BAND. Great Music & Good Friends & A Super Time.

June 27, 1987 - Saturday: Pre-Independence Day Dance, CZECHMATES. Come join the fun at the Czech Club! July 4th favorites - Hot Dogs & Hamburgers - available from the kitchen.

Beer, Mixers, Wine & Champagne are available and NOT ALLOWED to be brought in. Dance admissions are \$4.00 adults & \$2.00 teens (13-17). Dance time is 9:00 PM til 1:00 AM, unless otherwise stated. Dress Code. Lighted Parking Lot. Everyone Is Welcome. Bring Your Friends.

Soviet Reforms?

The so called reforms in the Soviet Union advocated by Mikhail Gorbachov might result in better treatment of thousands of political prisoners and make life more tolerable for millions of oppressed people.

In his long speeches Gorbachov promised more democracy, but only inside the communist party, or under supervision of communist bosses.

He would like to make the Soviet economy more competitive but that is impossible in planned obsolete Marxist industry, business and state bureaucracy.

To make any progress the Soviets have to turn to private enterprise; that is to abandon socialisation and that would finish their dictatorship.

Nobody should underestimate Gorbachov's struggle for reforms in Soviet society.

It would surely improve life of the Russian people and other subjected nations. But do not be

mistaken.

Gorbachov is canny enough to know how far he can go in his cosmetic reforms, not to undermine the privileges of party clique and endanger his own position.

Yet, if the present revision of Soviet state bureaucracy will bring more freedom and liberty is should be welcomed by every reasonable person.

So far most of the improvements were only empty proclamations and did not reach the level of Nikita Krushchev reforms introduced 30 years ago

and later cancelled under Brezhnev's oppressive tyranny.

So nobody can predict with certainty if Gorbachov's effort will not end in some cruel neostalinism.

The only consolation should be to remember that in history of the human race no dictatorial power survived permanently.

The Kremlin bosses ought to learn that lesson, too.

Yours, etc.

Harry Nermut
„North-Eastern Advertiser”

Thursday, March 19, 1987

Australia

Czech Catholic Union

A LEGAL RESERVE FRATERNAL BENEFIT SOCIETY

Cleveland News

The Veselka Brass Band of Czechoslovakia will appear in Cleveland, Ohio on

Thursday, April 30, 1987

from 7:00 to 11:00 P.M. at Czech Karlin Hall, 5304 Fleet Ave. (Near I-77 Exit).

The 3 hour dance & one hour concert is sponsored by the Karlin Club.

Tickets at \$11.00 per person are available from Sec. Jos. Kocab, 4501 Cullen Drive, Cleveland, OH (44105). Phone 1-216-883-4760.

The band consists of 13 musicians & 2 singers all professionally trained. They toured the U.S.A. in 1985. The Brass Music is similar to the Budvarka Brass Band of S. Bohemia which also toured the U.S.A.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 / 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R. PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402